

Duhul Adevărului

18 IANUARIE 1963

PHOENIX, ARIZONA, U.S.A.

¹ Să rămânem în picioare doar un moment acum în timp ce ne rugăm. Să neplecăm capetele.

² Neprihănitul nostru Tată ceresc, așa cum ne apropiem de Tine acum în acel atotsuficient Nume al Domnului Isus, noi vrem să-ți dăm laudă pentru ceea ce Tu ai făcut pentru noi, ce au văzut ochii noștri și ce au auzit urechile noastre în aceste ultime zile ale scenelor de încheiere a istoriei acestei lumi, când timpul se șterge în eternitate și noi vedem Luminile strălucind și noi știm că nu este mult acum până la venirea Domnului Isus.

³ Noi Ți-am cere Ție, Tată ceresc, să-Ți amintești de noi în seara aceasta. Și dacă este vreun rău în noi, ia-l afară, Doamne în seara aceasta ca noi să putem fi plăcuți Ție dacă Tu ai veni în seara aceasta. Ne rugăm pentru bolnavi și cei în nevoie.

⁴ Noi ne rugăm pentru biserica Ta, atât de-aici cât și peste hotare, în jurul lumii, copiii Tăi peste tot din fiecare națiune, ca noi să ne putem spăla hainele în Sângele Mielului și să ascultăm acea chemare: „Iată, vine Mirele. Ieșiți să-L întâlniți.” Fie ca noi să fim în stare la acel timp, Doamne, prin harul lui Dumnezeu și prin meritele lui Isus în care ne încredem, să

curățim lămpile noastre și să ieșim înaintea atunci să-L întâlnim pe Mire. la Cuvântul Domnului în seara aceasta și taie-ne împrejur inimile noastre. la toată necredința afară. Dă-ne un serviciu măreț. În Numele lui Isus noi o cerem. Amin.

Puteți să vă așezați.

⁵ Este desigur minunat să fiu înapoi aici în...acest sanctuar al Domnului, în seara aceasta, în serviciu. Noi am avut cel mai glorios timp seara trecută sus la... fratele Groomer. Și eu îmi amintesc că anul trecut noi am avut un timp glorios.

⁶ Noi am avut un timp măreț peste tot. Domnul doar ne-a binecuvântat foarte abundent, mai mult decât m-am gândit vreodată că El va face. Dar El este doar plin de milă și bunătate. Este doar bine să-L cunoști pe El. Nu-i așa? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.] Și să gândești: „Să-L cunoști pe El este Viață.” Să-L cunoști pe El este Viață.

⁷ Acum, mâine seară, noi urmează să fim jos la... eu cred că se numește Central Avenue Assembly. Fratele Fuller, un alt frate bun. Și eu cred că este o biserică mare jos acolo. Și eu sper poate că noi putem avea o linie de rugăciune, dacă este în ordine cu fratele Fuller. Deci noi...

⁸ Și apoi, dimineața următoare, noi vom fi, cred la numita Biserică Apostolică aici în Phoenix. Eu nu-mi amintesc exact cine era păstorul, acel frate. Am fost eu acolo anul trecut? [Un frate spune: „Nu. Acea este o biserică nouă, mexicană, frate Branham.”-Ed.]

⁹ Și apoi duminică seara la biserica prețiosului nostru frate Outlaw sus aici, biserica „Numele lui Isus”. Și eu sunt cu mari așteptări și familia mea, să intrăm acolo și să auzim ceva din acel fel bun de a cânta.

¹⁰ Billy Paul se cuvine să o știe, fiecare parte, pe de rost. Noi am ascultat acel cântec *Eu mă înalț sus, sus*, până când, sincer, banda este uzată. El va începe în birou și de fiecare dată din zi când merg acolo, nu contează, el cântă aceea: „Sus, sus, sus.” Este ceva! Noi am ascultat-o și înregistrarea este aproape uzată.

¹¹ Știți, eu am avut un simțământ în seara asta. Că eu sunt un pic răgușit. M-am gândit: „Vai, dacă doar eu puteam vedea pe cineva, *carear* vorbi pentru mine” și s-a întâmplat să privesc chiar aici și să-l văd pe fratele Jack Moore. Chiar exact corect. Eu niciodată...Oh, eu cred că ar fi chiar minunat, frate Jack.[Fratele Jack Moore comentează-Ed.]Acum ascultați aceea.

¹² Și eu cred că-l văd pe fratele Roy Borders stând aici, de asemenea. Da, domnule. Fratele Noel Jones stând aici. Oh, vai! Noi doar suntem toți în jur, peste tot. Eu cred că ar fi un timp bun, poate, dacă eu m-aș odihni un pic, voi știți și să am câțiva din acești oameni minunați să vină aici sus și să vorbească pentru mine când eu sunt răgușit, voi știți. Fratele Jack a spus: „Domnul nu este în acea descoperire.” [Fratele Branham și adunarea râd –Ed.] Ei bine, eu eram obosit când am venit. Și eu...am fost puțin obosit, tot timpul.

¹³ Și eu văd oamenii care stau acolo și cum ei trebuie să stea în picioare și eu sunt într-un fel bucuros să stau în picioare cu ei. Acum, Domnul să vă binecuvânteze.

¹⁴ Și noi privim înainte acum către aceste alte adunări viitoare. Și apoi săptămâna viitoare este jos la Adunările Penticostale și așa mai departe. Și noi terminăm, miercurea viitoare seara, la *strada a 11-a*și Garfield. Eu doar nu pot să le țin pe toate în minte. La... eu mă gândesc, „Prima Adunare a lui Dumnezeu” în oraș. Și... apoi convenția începe la Ramada.

¹⁵ Și acum este o întâlnire pentru Oamenii de Afaceri jos la orașul principal din Arizona, Tucson.

¹⁶ Și desigur, noi toți cunoaștem acel Phoenix și aceste locuri, doar suburbii ale acelui oraș. Și aceea este corect. Acela este locul principal. Acela este orașul meu natal, voi știți, așa-și-așa, sus pe deal. Și apoi acesta, doar un fel de periferie a lui, păi, este frumos să vă avem pe voi toți ca vecini.

¹⁷ Deci, eu cred că a fost fratele Rasmusson, într-o seară, a spus ceva ca aceea într-o adunare, oh, vai șicât pe ce să sfâșie adunarea. Eu cred că noi eram la... noi eram în Houston. Și a fost Ramsar. Acela era cine a fost. El a spus (în noaptea în care Îngerul Domnului a coborât jos și ei au luat fotografia) și el a spus: „Voi toți oamenii din jur de-aici din... Dallas”, a spus, „noi știm că aceea este periferia lui Houston.” Și oh, vai! Texasnu a putut să oprească ca și aici, așa cum unii din voi pot. Astfel acolo a fost o mare tăcere peste adunare.

¹⁸ Ei bine, El este nespus de bun. Și acum eu cred că noi vom întoarce în scriptură aici și doar vom da o mică mărturie pentru un timp. Nu va fi aceea un fel de a o schimba? Eu doar am bătut asta atât de tare până când eu ajung rușinat să privesc la voi. Și poate să vă dea un pic de odihnă și să vă dau o mărturie despre bunătatea Domnului nostru.

Să aflăm un loc în **Sfântul Ioan, al 16-lea capitoldin Sfântul Ioan.** Și eu am 16:12. Mi-ar place să citesc din... acel loc în evanghelia Sfântului Ioan. Îmi place să citesc Cuvântul pentru că Cuvântul este ceea ce ne face pe noi să știm că este Adevărul. Începând cu **versetul al 12-lea** și ascultați cu atenție acum pentru că eu vreau să dau mărturie.

Și apoi noi vom încerca să intrăm doar un pic *mai* devreme. Eu v-am ținut așa de târziu. Și mâine seară, păi, noi vom sta o jumătate de oră în plus: Acea se va face cam ora unu, nu-i așa? [Fratele Branham și adunarea rând-Ed.] Deci... aceasta începe cu versetul 12.

Am încă multe lucruri să vă spun vouă, dar voi nu le puteți purta acum. Cu toate acestea când el, Duhul Adevărului va veni, el vă va călăuzi în tot adevărul: pentru că el nu va vorbi de la el însuși; dar orice el va auzi, aceea el va vorbi: și el vă va arăta lucruri ce vin.

El acum...mă va glorifica: pentru că el va primi din al meu și vă va arăta.

Toate lucrurile...care Tatăl le are sunt ale mele: de aceea am spus eu că el va lua din ale mele și vi le va arăta vouă.

Voi știți, seara trecută, mai ales, noi am avut un mic model din aceea. Acum, noi care suntem oameni ai Evangheliei depline, credem în toate lucrările Duhului Sfânt. Și acum, aceea este singura cale *în care* noi putem fi evanghelia deplină, este să credem evanghelia deplină, tot ceea ce a scris Domnul. Și eu cred că noi înșine, nu suntem nimic. Noi suntem doar ca și...

Așa cum am spus fratelui Carl, ieri, privind la un pom, am spus: „Nu este acela un palmier frumos? Dar, la urma urmei, nu este nimic din el decât o grămadă de cenușă vulcanică. Acea-i tot ce este.” Și am spus: „Cât de diferit este el acum de un eucalipt! Ei bine, ce este un eucalipt? Cenușă vulcanică, doar cu o viață în el.” Am spus: „La urma urmei, ce sunt eu și ce ești tu? Cenușă vulcanică, aceea este exact, din pământ; țărâna pământului cu o viață în ea.”

Dar fiecare viață a fost plantată de către Stăpânul Dătător-de-Viață și El știe exact cum și ce să facă. Și tot ce El a plasat aici pe pământ este pentru gloria Lui. Stelele sunt pentru gloria Lui. Vânturile sunt pentru

gloria Lui. Florile sunt pentru gloria Lui. Și noi suntem încoronarea gloriei Lui.

²⁴ Dar se pare ca și cum totul se va supune Lui cu excepția omului. Omul doar pare să...El are un astfel de timp pentru că el a fost singuraființă care a căzut... Toate celelalte au stat în starea lor originală. Dar omul a căzut. De aceea, Dumnezeu are o luptă cu el, să-l aducă să facă ceea ce este corect și să asculte.

²⁵ Și una din marile probleme pentru Dumnezeu, jos de-a lungul anilor, așa cum merge istoria bisericii, este să afle pe cineva pe care El poate să-l ia complet sub controlul Lui. El doar are nevoie de un om. El întotdeauna a folosit un om la un timp. Noi am studiat aceea în ultimele câteva seri: un om, nu un grup. El doar vrea unul. Aceea este tot ce El are nevoie. Pentru că doi oameni vor avea două idei diferite. El doar face un om, se reprezintă pe El Însuși prin acea singură persoană. Niciodată n-a făcut el altfel decât aceea. Vedeți?

²⁶ Acum, El are o Persoană astăzi și acea Persoană este Acela despre care noi tocmai am citit: Duhul Sfânt. El este Persoana pe care Dumnezeu a trimis-o înainte, Duhul lui Isus Cristos pe pământ, Duhul lui Dumnezeu să manifeste și să declare pe Cristos prin biserica Lui, vedeți doar ca să continue Viața lui Cristos prin biserică.

²⁷ Acum, este un timp atât de minunat și... totuși este foarte simplu dacă noi doar ne-am opri și ne-am gândi. Noi presăm, noi tremurăm, noi... ne temem, noi ajungem în tulburări și îndoieli, doar gândind. „Păi, trebuie eu să presez?” Asta nu este aceea. Este doar predare, vedeți, dându-ți seama că tu ești nimic și doar să-L lași complet să te preia, să preia gândirea ta, să tepreia.

²⁸ Acum, eu nu vreau să spun să urci către Cristos cu... doar o... minte goală. Nu vreau să spun aceea. Tu vino la El cu mintea ta corectă și o minte pocăită și smerită. Și apoi spune: „Doamne Isuse, aici sunt eu”. Acum, este scris aici în Cuvântul Tău, că Tu „ai avut încă multe lucruri să le spui ucenicilor”. Tu ai spus: „Ei nu le pot purta acum.” Și poate este cazul nostru astăzi, noi nu le putem înțelege.

²⁹ Dumnezeu poate ridica doar ceva puțin diferit și noi complet îl acuzăm. În loc de a cerceta scriptura să vedem dacă este corect sau nu, noi doar repede îl aruncăm: „Nu este nimic de asta.” Noi s-ar cuveni să cercetăm aceste lucruri, să aflăm dacă ele sunt corecte sau nu. Și amintiți-

vă, dacă ele nu sunt corecte, ele în final vor muri pentru că Isus a spus: „Fiecare răsad pe care nu l-a plantat Tatăl Meu ceresc, va fi smuls.”

³⁰ Dar cred că a fost Gamaliel care a făcut acea măreață declarație în acel timp: „Dacă asta ar fi de la Dumnezeu, noi nu vrem să ne găsim luptând împotriva Ei. Și... dacă nu este de la Dumnezeu, ea va fi nimicită oricum.” Deci studiați-o și gândiți-vă la ea.

³¹ Și acum, El a spus aici: „Dar când El, Duhul Sfânt va veni.”

³² Acum, cineva a spus, era cu câțva timp în urmă, vorbind, a spus: „Duhul Sfânt este de fapt gândirea ta mintală. Tu gândești.” Aceea L-ar face pe Duhul Sfânt un gând.

³³ Dar biblia a spus: „Când El...” Și „**El**” este un pronume personal. Vedeți? Vedeți? „Când El,” Persoana, Duhul Sfânt, Dumnezeu,” vine, El vă va descoperi aceste lucruri pe care Eu vi le-am spus.”

³⁴ Atunci, voi vedeți, nu este nicio altă cale de a cunoaște ce este Adevărul. Numai prin... Tu n-o poți obține prin cultură, prin experiențe de seminar. Tu o vei obține numai prin Duhul Sfânt. El este Acela care a fost trimis să-L descopere.

Acum... apoi El a spus de asemenea: „Și el vă va arăta lucruri care vor veni.”

³⁵ Acum, Evrei, capitolul 1, a spus: „Dumnezeu în timpuri diferite și în feluri diferite a vorbit părinților prin profeți, dar în această zi din urmă, prin Fiul Său, Isus Cristos.” Vedeți? Este Duhul Sfânt preluând posesia sau luând posesia asupra bisericii, să lucreze Cristos în biserică. Apoi, voi deveniți așa cum a fost El. El a devenit așa cum ați fost voi, astfel ca voi să puteți deveni așa cum a fost El. Vedeți? El a devenit voi, ca voi să puteți deveni El. Aceea este... deasupra înțelegerii. Nu există nicio cale s-o explicați și nu încercați asta. Doar acceptați-o. Ela vorbit Asta și aceasta o stabilește. Doar spune că este corect. Crede-O.

³⁶ Acum, ca un tânăr creștin, eu întotdeauna am făcut această declarație. Eu am fost bucuros că Dumnezeu m-a apucat înainte să mă apuce biserica. Greu de spus ceea ce aș fi fost. Dar eu... am fost mulțumitor de conducerea și contactul direct cu care Duhul Sfânt a marcat viața mea, înainte ca eu s-o predau vreodată. Căci, ca un băiețel, știam că exista Ceva. El a vorbit și eu l-am vorbit. El mi-a vorbit înapoi. Și eu am început să observ că lucrurile care El mi le-a spus, ca băiețel, că ele au început să se întâmple exact în felul în care El a spus că ele se vor întâmpla. Astfel eu știam că trebuia să fie adevărat.

³⁷ Acum, eu sunt un om bătrân acum. Și eu n-am avut niciodată un timp...Și pot chema lumea să stea liniștită și să-i întreb:„Puneți degetul vostru pe un lucru pe care El mi l-a spus vreodată în AȘA VORBEȘTE DOMNUL, în Numele Domnului, decât ceea ce a fost absolut adevărul și realitate și a venit la împlinire, din mii de ori mii de lucruri.” Ceea ce face...

³⁸ Pentru ce spun eu asta? Vedeți, eu, ne-am considerat pe noi toți ca praf vulcanic. Dar este promisiunea Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea, eu nu pot avea încredere în mine însumi. Voi nu puteți avea încredere în voi înșivă. Dar împreună noi putem avea încredere în Ceea ce ne-a preluat pe noi înșine. Duhul Sfânt ne-a preluat. Noi trebuie să avem încredere în Acela. Și așa cum noi nepunem încrederea noastră în Acela, atunci rezultatele vin.

³⁹ Ar fi în afara rațiunii pentru mine ca să încerc măcar să zgârii suprafața de-a vă spune câteva din lucrurile pe care Duhul Sfânt le-a făcut în viața meaproprie frântă, în zilele mele. Eu spun aceasta cu biblia Lui deschisă, Cuvântul Lui. Și aceea este ce este El. El este Cuvântul.

⁴⁰ Vedeți...această Sămânță aici vine în cenușă vulcanică, într-un fel al unei Ființe spirituale. Dumnezeu vine înăuntru ca Duh și lucrează prin cenușă. Deci, nu este omul,este Dumnezeu.

⁴¹ Și dacă ar trebui să stau jos și să-mi fac timp să scriu lucrurile care L-am văzut pe El că face, asta ar face multe volume de cărți. Și să mă gândesc la asta aici, în vârstă de cincizeci și trei de ani și pot spune înaintea lui Dumnezeu, bisericii Lui și bibliei, în prezența acestui grupcă: eu n-am văzut nici o singură dată Aceasta să dea greș; perfect la țintă, de fiecare dată.

⁴² Excepție, ziua trecută când am venit spre vest. Voi ați pus casetă, mulți dintre voi, mă gândesc, și voi înțelegeți. Eu nu știu asta. Eu aștept. Eu sunt aici acum. Eu nu știu de ce. Eu doar aștept.

⁴³ Poate fi timpul meu de plecare acasă. Pare foarte mult în acel fel. Dacă este asta, se va ridica cineva după mine, care va răspândi Mesajul mai departe. El va fi o persoană neobișnuită, dar el se va ridica după aceasta și va răspândi Mesajul. Și voi ascultați asta. Atâta timp cât este scriptura, stați cu asta.

⁴⁴ Dacă nu este, vine o altă porțiune acum pentru că eu cred că noi trăim în ultimele zile și eu sunt mulțumitor că am trăit în această zi. Eu nu aș negocia această zi pentru nicio zi. Aceasta este cea mai glorioasă zi

care a fost vreodată pe pământ. Nu există nicio altă zi care ar lua vreodată *locul* acestei zile.

⁴⁵ Oh, cum ar fi vrut Moise, Ilie, Pavel, Sila, acei mari eroi ai credinței, în zilele trecute, să se fi putut ridica și să ia o carte de istorie și să privească exact despre ceea ce ei au profețit, că se împlinește și vedeți unde suntem noi acum? Păi, ei i-ar pune în închisoare într-o oră. Desigur. Ei ar fi ca oamenii sălbatici, în sus și-n jos pe străzi, tot atât de tare cât ar putea ei merge, tunând evanghelia. „Timpul este la îndemână.” Atunci noi vedem, în seara asta, că noi suntem foarte lipsiți de gloria lui Dumnezeu.

⁴⁶ Dar eu aș vrea să repet doar un moment, să aduc într-un fel biserica...

⁴⁷ Printre altele, a distribuit Billy Paul cartonașe de rugăciune în această biserică în seara aceasta? Eu tocmai am venit din Tucson acum câteva minute. [Cineva spune: „Da.”-Ed.] El... a distribuit cartonașe. Acum, aceea urmează să fie o cale greasă încercăm să-i aducem. Noi o vom încerca.

⁴⁸ Eu nu voi lua prea mult timp, doar dând mărturie pentru această scriptură.

⁴⁹ Că Cristos își ține toate Cuvintele Lui. El trebuie. El trebuie să o facă. Vedeți? Eu nu sunt legat s-o fac; eu sunt muritor, supus greșelilor. El este nemuritor, infailibil. El trebuie să-L țină pe al Lui. Vedeți? Dar eu nu sunt legatsă-l țin pe-al meu. Voi nu sunteți legați să-l țineți pe al vostru. Dar El este. Oh, nu pune aceea ceva în voi, să știți că El este... El este absolut legat de acel Cuvânt?[Adunarea spune: „Amin.”-Ed.]

⁵⁰ Și în această săptămână, cum am trecut prin biblie cu acei profeți și patriarhi și de fiecare dată arată că atunci când biserica s-a îndepărtat de la aceea, Dumnezeu a trimis pe cineva drept jos și i-a scuturat chiar înapoi la acel Cuvânt din nou, aliniind biserica. Asta a fost întotdeauna. Aceea este tactica lui Dumnezeu. El a ales bărbați să facă astfel.

⁵¹ Acum, dacă El ar fi ales stelele să predice evanghelia, aceea s-ar fi făcut cu mult timp în urmă. Ele niciodată n-ar fi ieșit afară din voia Lui. Dacă El ar fi ales soarele s-o predice sau vânturile s-o predice, ele niciodată n-ar fi ieșit afară din voia Lui. Înțelegeți?

⁵² Dar noi suntem pe baza agenției morale libere. Noi putem acționa în felul în care vrem. Și acela este motivul că noi am fost așa o durere de

inimă pentru El. Întotdeauna în acest fel și voind să ne injectăm propriile noastre căi și să ne îndepărtăm de calea Lui. Vedeți?

⁵³ Și eu... am spus înainte, omul îl laudă constant pe Dumnezeu pentru ceea ce El a făcut. Și el întotdeauna spune ceea ce va face El. Și apoi, în același timp, ignorând ceea ce El face. Vedeți?

⁵⁴ Omul va spune: „Oh, Dumnezeu a deschis Marea Roșie. Da. Glorie lui Dumnezeu! Acea este corect. „Da, Isus vine iarăși. Aleluia! Acea este corect. Dar, să vorbești despre El astăzi? „Ah, aceea a fost pentru altă zi.” Vedeți? Vedeți? Întotdeauna ceea ce El a făcut, ceea ce va face El și ignoră ceea ce El face.

⁵⁵ Acelea sunt aceleași condiții pe care Isus le-a aflat când El a venit pe pământ. Exact. Dumnezeu a promis ceea ce El a făcut. Și aici era El, stând înaintea lor și ei nu L-au cunoscut. „El era în lume și lumea a fost făcută prin El și lumea nu L-a cunoscut.” Acea-i corect.

⁵⁶ „Dar atât de mulți câți L-au primit, El le-a dat lor putere să devină fii ai lui Dumnezeu.” Acea-i partea glorioasă.

⁵⁷ Era cu câțva timp în urmă, o mică viziune despre care mi-ar place să vă vorbesc. Și eu nu știu, eu poate niciodată n-am spus asta decât doar cuiva individual undeva. Dar eu... eu tocmai am pierdut una din cele mai mari persoane de pe acest pământ, pentru mine, mama mea.

⁵⁸ Și eu... eu o iubesc pe mama mea. Cum o vedeam pe ea plecând de la masă, când noi eram atât de săraci, nu aveam nimic de mâncat! Și ea... Tata aducea ceva pâine, pe care o lua dintr-un magazin sau ceva și ei turnau cafea peste ea, apoi puneau ceva zahăr pe vârful aceleia. Și mama se purta ca și cum ei nu-i era foame, astfel ca noi copiii să putem avea ceva să mâncăm. Oh, eu nu pot uita niciodată aceea. Vedeți? Și multele dăți când ea mă ridica și lucrurile pe care le-a făcut pentru mine. Dar, voi știți, Dumnezeu este... doar așa de plin de îndurare. El înțelege toate acele lucruri, când El trebuie să le ia. Și eu... Îl iubesc pentru asta.

⁵⁹ Întotdeauna a fost că, înainte ca vreuna din rudele mele să moară, eu văd asta înainte ca să se întâmple, în viziune.

⁶⁰ Eu l-am văzut pe fratele meu, când eu eram cam în vârstă de optsprezece, nouăsprezece ani. L-am văzut înainte ca el să plece. Nu eram nici măcar un creștin, dar eu am văzut viziunea, a venit înaintea mea, am văzut pe fratele meu că pleacă.

L-am văzut pe tatăl meu când el s-a dus.

⁶¹ Howard, mulți dintre voi vi-l amintiți pe Howard. „Howard”, voi vă amintiți, înainte cu doi ani ca asta să se întâmple, am spus, „Howard, am văzut locul tău însemnat. Tu ești următorul.” Am spus: „Îndreaptă-te, frate, pentru că tu urmează să pleci următorul.” Și el a plecat, întocmai exact. Și apoi, aici cu câțva timp în urmă...

⁶² Acum, eu sper că asta nu sună ca un sacrilegiu, ci, doar să arăt preocuparea lui Dumnezeu. Dumnezeu este întotdeauna preocupat în lucrurile mici, la fel ca cele mari. Eu vreau să spun asta pentru beneficiul unora din acești predicatori minunați. Acea poate fi...Și aici eu vorbesc și de mine.

⁶³ Acum, noi am vrea, fiecare să fim ca un Billy Graham, dar noi...Și noi am vrea fiecare să fim un Oral Roberts. Dar noi... nu suntem un Billy Graham sau un Oral Roberts. Noi suntem slujitorii lui Dumnezeu în câmpul în care El ne-a pus. Vedeți? Nu contează cât de mic este sau cât de mare, este exact la fel în privirea lui Dumnezeu, întotdeauna la fel, să acționați corect în locul în care voi sunteți. Întotdeauna, este un lucru mare să-L urmați pe Domnul.

⁶⁴ Eu mai de grabă aș câștiga...sau aș merge și să am o biserică cu cincizeci de oameni în ea, în voia lui Dumnezeu, decât să merg să am cinci mii în afara voii lui Dumnezeu. Sigur. Dumnezeu poate face mai mult cu un om în voia Lui, într-o oră, decât El ar putea face cu un om în afara voii Lui, în cincizeci de ani. Vedeți? El se împiedică și se clatină, ca și împușcarea în întuneric. Dar când un om este cu adevărat în voia lui Dumnezeu și cunoaște chemarea lui, el ar trebui să rămână acolo.

Și acum, viziunile, cum Domnul Dumnezeu lucrează cu ele. Eu...

⁶⁵ „Când El, Duhul Sfânt va veni, El vă va descoperi aceste lucruri despre care v-am vorbit.” Acum, nu este nevoie ca să încercăm să-l înțelegem, în vreun fel. El este Autorul. El cu siguranță se cuvine să știe ceea ce El a scris. Vedeți? Biblia a spus că El a scris asta. „Chiar oamenii din vechime, mișcați de Duhul Sfânt au scris Cuvântul.” Și dacă Duhul Sfânt este Autorul Cuvântului, desigur El știe să-L interpreteze mai bine decât o facem noi. Lăsați-L pe El să facă interpretarea Acestuia. Și voi știți cum, felul în care El îl interpretează? Acum, nu pierdeți aceste lucruri dacă voi veți veni la un serviciu de vindecare. Ascultați. Nu pierdeți asta. Cum îl interpretează El? Prin asta, dovedindu-L, înțelegeți, făcându-L așa.

⁶⁶ Acea este ceea ce a spus Isus: „Cercetați scripturile. În Ele voi vă gândiți că aveți Viață Eternă; și Ele sunt acelea care spun Cine sunt Eu.

Ele sunt acelea care vorbesc despre Mine. Și cine mă poate condamna? Cine Mă poate acuza de păcat?" Păcat este „necredință”. „Dacă Eu nu fac lucrările care au fost scrise despre Mine, atunci nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările și voi nu Mă puteți crede, atunci credeți lucrările, pentru că Cuvântul a vorbit despre asta.” Înțelegeți? Aceea este doar obișnuit, înțelegere de fiecare zi.

Acum, Dumnezeu: „Darurile și chemările sunt fără pocăință.” Noi știm că biblia spune asta. Ele o spun.

⁶⁷ A fost cam aproape de doi ani, acum. Eram...Într-o dimineață, eu umblam în casă și m-am așezat jos pe un scaun. Acum, aceasta pare foarte ciudat, că Dumnezeu ar include un animal. Ca ceva frate prețios, în acea viziune despre cer, despre acea mică transmutare pe care am avut-o: cred că v-am spus despre ea, odată sau în vreo adunare. El mi-a scris o scrisoare ziua trecută și a spus...„Glasul Oamenilor de Afaceri” a adus asta. A spus: „Era...Viziunea ta era în regulă, frate Branham, transmutarea ta. Dar, ascultă, ea a fost în regulă până când tu ai spus de calul tău, pe care l-ai călărit odată, că a venit și și-a pus capul pe umărul tău.” El a spus: „Nu există cai în cer, frate Branham. Cerul a fost făcut pentru ființele umane, nu *pentru* cai.” Păi, m-am gândit...

⁶⁸ Păi, de obicei, tu vezi pe cineva în felul acela, tu trebuie să explici totul, ei doar încearcă să recunoască ceva. Vedeți? Voi nu-l puteți explica pe Dumnezeu, oricum. Voi trebuie doar să-L credeți.

⁶⁹ Dar asta ar putea să-l liniștească. Eu am spus: „Frate, eu n-am spus niciodată că am fost în cer. În vedenie, eu am întrebat de Isus și ei mi-au spus că El este mai sus de-aici. Eu eram într-o stare ca paradisul. Dar, aceea te-ar putea ajuta, biblia a spus în cartea Revelației că Isus a venit din Cerurile cerurilor călărind pe un cal alb. Și toată oastea cerurilor Îl urma pe cai albi. Deci acolo trebuie să fie câțiva sus acolo în cerurile cerului.”

⁷⁰ Dumnezeu este interesat în totul. El este interesat de micile lucruri pe care le faci sau de marile lucruri pe care le faci. El este interesat de cum ai tu grijă de turma ta mică sau tu, celălalt ins, ai grijă de turma ta mare. El este interesat.

⁷¹ Cu câțva timp în urmă, un binecunoscut, frate plăcut de-al meu, noi eram jos la un...pescuind într-un loc. Eu am venit de la adunări, mă odihneam. Noi pescuiam cu melci și noi am prins o grămadă frumoasă de pește. Și în noaptea aceea noi întindeam undițele noastre și am rămas

fără momeală. După masa târziu, m-am dus să prind ceva pești mici, aceipești micuți. Nu poți...Cei mari se pot mânca, dar acesta este doar un pește mic pentru momeală. Eu am aruncat ușor înăuntru;undițacu plumb,îi prindeam,îi puneam într-o găleată.

⁷² Și Ceva m-a izbit, stând în această barcă. Acest băiat a fost un „martor al lui Iehova” și fratele lui tocmai a fost salvat și umplut cu Duhul Sfânt și astfel cei doi băieți erau cu noi. Și așa cum eu prindeam acești pești, toți dintre noi, Ceva m-a izbit. Am spus: „Știți, urmează să fie o înviere a unei vieți, ca un mic animal.” Ei bine, un mic animal?

⁷³ Acum, mulți dintre voi vă amintiți de premergerea Cuvântului care a spus: „Va fi un băiețuș care va veni înapoi din moarte, a fost lovit de un automobil.” Fratele Jack Moore este cu mine în seara asta, care a fost acolo în Finlanda când aceea s-a întâmplat. Vedeți? Mulți dintre voi de-aici vă amintiți de mine spunând-o pe-aici, vedeți, v-am spus să v-o scrieți în cartea voastră. Observați.

⁷⁴ Și fratele Woods s-a întors în jur, fratele Banks Woods, unul din băieții lui a fost vindecat de poliomelită. Și el s-a întors și a spus fratelui său: „Doar urmărește. Ceva se pregătește să se întâmple.” Eu am continuat să prind pește, vedeți. Astfel noi am pus momeli pe undițele noastre cu pește.

În noaptea aceea noi n-am prins nimic.

⁷⁵ Dimineața următoare eu am spus: „Au fost câțiva, destul de puțini, peștișori acolo”.

⁷⁶ El a spus: „Ascultă, apropo, n-ai spus tu că urmează să fie ceva înviere la viață?”

Am spus: „Da.”

⁷⁷ Eu v-am spus, când am plecat de-acasă, ei erau...Fetița mea...Noi eram într-un fel...Voi oamenii le puteți avea dacă le vreți, acum vedeți, dar eu sunt speriat de pisică. Și astfel mie... doar nu-mi place acel sentiment superstițios pe care îl ai în jurul lor.Și astfel, noi nu le avem în jurul casei și eu cred că pisica poate să-și dea seama că eu mă tem de ea. Astfel, tatălui meu îi era teamă de pisici. Așa că, atunci, fetițele mele nu știau să aibă vreo pisică primprejur acolo. Și mica...

⁷⁸ Fetița mea mergea pe cărare cu o altă fetiță și ea a venit înapoi, cu o față tristă și a spus: „Tati?”

Eu am spus: „Ce dorești,scumpo?”

Ea a spus: „A fost făcut un lucru îngrozitor.”

Am spus: „Care este acela?”

Ea a spus: „Dacă doar ai ști!”

Am spus: „Ei bine, spune-mi.”

79 Ea a spus: „Cineva a aruncat afară o biată pisică bătrână, jos acolo pe cărare.” Și a spus: „Ființa este aproape gata să moară, de abia poate umbla.” Și a spus: „Tăticule, te superi dacă o hrănim și avem grijă de ea?”

80 Am spus: „Cu siguranță nu. Dacă vrei s-o hrănești, doar fii cu grijă. N-o lăsa să te zgârie.” Am spus: „Hai să văd pisica.”

81 Astfel când ele au adus pisica aproape, am luat o cutie și desigur, în dimineața următoare noi am avut o grămadă întreagă de pisicuțe.

82 Și apoi, astfel, băiețașul meu, când eu plecam, micul Iosif le privea. Oh, el se gândea că ele erau drăguțe, voi știți, cățărându-se prin jur, știți. Și...astfel el a luat una în mâna lui; el a strâns-o un pic prea tare și a lăsat-o să cadă pe beton. Și micul ins a început să se întoarcă în jur, în jur. Eu m-am gândit: „Oh, vai!”

83 Și m-am gândit: „Ei bine acum, asta poate fi aceabătrânăpisicuță mică atunci când mă-ntorc înapoi acasă.” Vă amintiți cazul cu oposumul. M-am gândit: „Păi..., poate fi acea pisicuță.” Astfel, apoi noi stăteam înapoi în micul golf, pescuind și noi prindeam acești peștișori de mărime destul de bună atunci, aruncându-i înapoi pe cei mici.

84 Fratele Lyle, fratele fratelui Banks, pescuia cu o undițăcu mulinetă, un cârlig mare și o grămadă mare de viermi în el. El a lăsat acel mic bătrân peștișor să înghită acel cârlig chiar jos în micul lui pântec. Și când el l-a tras în sus, el a spus: „Acum, aș vrea să vă uitați acolo,” doar cam așa de lung. Și el doar...El n-a putut scoate cârligul afară, cred. În niciun fel; doar să taie coarda jos. Și vroia să-și salveze cârligul. Astfel el doar a tras măruntaiele, burta și totul afară din el, astfel și l-a aruncat înapoi în apă. Și el a tremurat de trei sau patru ori și doar zăcea acolo. El a spus: „Tu ți-ai tras ultima răsuflare, micuțule ins.”

85 Am spus: „Lyle, când el începe să muște... adu un cârlig mai mic decât acela. Când el începe să muște, ai această undiță care stă aici și doar așa cum el începe să muște, prinde-l. Vedeți? Înainte ca el s-o aibă și s-o înghită, s-o prindă în gura lui.” Am spus: „Acea este bucuria de a-i prinde.”

⁸⁶ „Ah,” a spus el, „Am făcut o tragere greșită” și doar a continuat mai departe. Și el a încercat de câteva ori și a ratat cam trei sau patru. El a așezat lucrul jos, a spus: „Eu doar îl voi lăsa să-l înghită din nou.”

⁸⁷ Astfel acest peștișor a plutit în jur pe apă pentru puțin timp, oh, eu cred, treizeci de minute. Și valurile au început să se ridice și să vină.

⁸⁸ Eu am spus: „Ei bine, noi va trebui să plecăm destul de curând. Noi avem o găleată acum, deci noi va trebui să plecăm.”

⁸⁹ Și eu m-am ridicat să arunc înapoi peste niște frunze de nufăr și s-o smucesc. Acolo erau unii din peștii aceea mari cu pântec roșu. Deci am început, să trag momeala de peste frunză, voi știți, am întors-o peste frunză și am smucit-o, așa cum voi bărbaților și femeilor cunoașteți despre pescuit.

⁹⁰ Și când am început să fac aceea, dintr-odată Ceva a venit jos printre acele dealuri ca un Vânt care se revarsă. Și El a venit peste mine. Am lăsat să cadă undița și m-am ridicat în picioare în barcă. Am privit în jur. Am auzit un Glas că spunea: „Vezi acel peștișor?” Și acolo era el, zăcând.

⁹¹ Am spus: „Vedeți peștișorul?” Întocmai cum a spus El. Acolo micile lui aripioare erau înțepenite și el zăcea acolo pe apă de o jumătate de oră. Și această biblie stă deschisă acum. Vedeți?

Și El a spus: „Vorbește-i și dă-i lui viața înapoi.”

⁹² Și eu am spus: „Micuțule peștișor, în Numele Domnului Isus, eu îți dau viața ta înapoi.”

⁹³ Și acei bărbați stăteau în picioare, privind. Acel peștișor s-a întors pe spatele lui și a plecat jos prin apă. Ei erau ca leșinați. Lyle și-a spălat fața lui în apă. El a spus: „Eu mă voi trezi după o vreme.” A spus: „Eu... eu știu că eu visez.”

Am spus: „Tu nu visezi.”

⁹⁴ Și chiar în același timp, eu cred că aveam, pe listele de rugăciune, treizeci sau patruzeci de copii spastici. Și cum Dumnezeu s-ar întoarce, de la acei copii spastici și ar ridica acel peștișor, aceea doar tindesă arate că El este interesat în fiecare lucru.

⁹⁵ De ce și-ar folosi El puterea Lui ca să blesteme un smochin, când erau mii de leproși în țară? Și El a trecut pe lângă acei leproși și s-a dus și a pus un blestem peste un pom de smochin. Și a spus: „Niciun om să nu mai mănânce din tine” și pomul de smochin s-a veștejit. Și-a folosit

puterea Lui, arătând că El este interesat de pomi. El a fost interesat de pești.

⁹⁶ El este interesat de tine. El este interesat de mine. Și El este interesat să vadă Cuvântul Lui manifestat și El depinde de noi să facem asta pentru că noi suntem agenții Lui. Nimic în noi înșine. Este El; predându-ne pe noi înșine și umblând cu El.

⁹⁷ Am văzut o viziune în acea dimineață. Am văzut un animal mare culcat pe o parte a dealului. Oh, el avea o pereche uriașă de coarne. Eram la o călătorie de vânatoare în această viziune, cam pe la ora zece sau unsprezece ziua. Și eu m-am strecurat și am împușcat animalul.

⁹⁸ Și apoi, pe drum înapoi, un urs mare grizzly, un uriaș s-a ridicat chiar împotriva mea și eu l-am împușcat.

⁹⁹ Și apoi i-am văzut pe ei că iau coarnele și o mână mică s-a întins și a ajuns la corn, a pus banda *de măsurat* pe ele. Aceea măsura patruzeci și doi de inci (*aprox. 107cm.*), de la vârful razei până la vârful cornului, patruzeci și doi de inci. N-am văzut niciodată un asemenea animal, mari vârfuri ascuțite pe coarnele lui. Și totuși arăta ca un cerb, dar era, oh, vai, cât doi sau trei cerbi. Eun-am văzut niciodată ceva asemănător cu acela.

¹⁰⁰ „Păi,” am spus, „probabil că asta se va întâmpla într-o zi. Eu doar o voi scrie jos.”

¹⁰¹ M-am dus jos în Kentucky cu un prieten de-al meu, și fratele Miner Arganbright m-a sunat, a spus: „Frate Branham, ești ocupat?”

¹⁰² Am spus: „Nu atât de mult.” Am spus: „Am fost în...Am două săptămâni acum. Sunt într-o mică vacanță.”

¹⁰³ A spus: „Vino cu mine în Canada, în Alaska. Vrem să organizăm o adunare a Oamenilor de Afaceri la Anchorage și de asemenea chiar în Fairbanks.”

Am spus: „Sună, în ordine, dacă îmi pot lua timp s-o fac.”

¹⁰⁴ El a spus: „Ei bine, frate Branham, dacă tu o vei face, eu îți spun ceva, noi îți vom da o vânatoare frumoasă de urși-grizzly.”

¹⁰⁵ M-am gândit: „Oh, aceea sună frumos.” M-am gândit: „Oh, oh, aceea este viziunea. Înțeleg, aceea este.”

¹⁰⁶ „O frumoasă vânatoare de urși-grizzly,” am spus, „aceea sună bine. Eu nu merg pentru aceea. Dar, în timp ce noi suntem acolo sus și niște călăuzitori vor să mă ia, gratis, eu voi fi bucuros să merg.”

Astfel el a spus: „Bine, ei... o vor face. Noi am stabilit-o.”

Eu am spus: „Bine, acum așteaptă. Lasă-mă să mă rog referitor la asta.”

107 Și eu am mers sus în pădure în acea zi și de fiecare dată cândm-am rugat, mai departe ajungeam, tot timpul, complet departe de asta. M-am gândit: „Acea este ciudat.” Și două zile după aceea, l-am sunat pe fratele Arganbright. l-am spus: „Nu.”

108 El a spus: „Frate Branham, noi chiar avem aranjate lucrurile.”

109 Am spus: „Nu o faceți. Duhul Sfânt a condamnat asta.” l-am spus viziunea. Am spus: „Eu... eu nu știu, frate Arganbright, dar este ciudat. Dar El nu mă lasă să merg sus acolo și totuși asta sună ca și cum acela ar fi locul.”

Și el a spus: „Ei bine, acum, noi suntem toți stabiliți să mergem.” Și eu am spus...

110 Acum, mulți dintre voi îl veți vedea pe fratele Arganbright. El vine aici acum, să ne pregătim, să mergem peste hotare după această adunare. Și astfel voi îl puteți întreba întâmplarea. Astfel noi am spus...

Eu am spus: „Nu. Eu doar nu pot s-o fac. Duhul Sfânt îmi spune nu.”

111 Cel mai bine este să te supui, nu contează cât de mult, cât de bine arată. Eu urmează să predic despre ceva asemănător cu aceea mâine seară, cu voia Domnului. Deci acum, amintiți-vă, nu contează cât de bine arată asta, dacă Dumnezeu nu este în ea, stați departe de asta. Nu contează cât de atrăgător arată, stați departe de asta. Cât de prosperă, stați departe de asta, dacă Dumnezeu nu este în asta. Stați departe de ea. Noi urmează să vorbim despre aceea mâine seară, cu voia Domnului.

112 Acum, apoi când m-am dus acasă, Billy mi-a spus, (fiul meu), el a spus: Tati, cunoști acel vânător cu care te-ai dus să vânezi primăvara trecută acolo sus, pe nume de Southwick?

113 „Oh”, am spus, ” sus pe...mai jos de Yukon acolo?”

El a spus: „Da.”

A spus: „El are o scrisoare aici pentru... tine.”

114 Este fratele Eddie Byskal, care este conducătorul asociației slujitorilor al celui ținut din nord-vest sus acolo, un băiat foarte bun, poate este aici în această adunare. El plănuia să vină în acest loc de data asta. Băiat foarte fin și el are o familie frumoasă. El este... misionar sus acolo la

Crees, indienii Cree. Și eu tocmai am fost cu el toamna trecută și apoi... sau vara trecută, mai degrabă.

¹¹⁵ Apoi el, Eddie, vroia să mă ia la Bud, care era unul din convertiții lui la Cristos. Soția lui era o penticostală neclintită. Bud era un fermier și el doar a venit recent înăuntru. Dar lui i-a fost împărțit un lot, când ei i-au condus pe indieni afară și i-au pus în rezervație, un teritoriu mare pentru vânatoare. Cam șase...Oh, eu mă gândesc că el avea cam trei sute de mile pătrate sau mai mult acolo în jur, ca teritoriu împărțit lui de către guvernul canadian.

¹¹⁶ Păi, în acea primăvară, când eu eram acolo sus, ne-am dus la vânatoare de urși după adunare, dar când noi...în mai, dar chinooka sosit și ne-a întrerupt. Noi am avut cam...Elniciodată nu auzise nimic despre adunări și Eddie continua să toarne peste el despre adunări.

¹¹⁷ Și el a spus: „Tu nu vrei să-mi spui, azi, că Dumnezeu se arată pe El Însuși și arată lucruri care vin înainte ca ele să se întâmple?”

Eddie a spus: „Acea este exact corect.”

¹¹⁸ Așa că el a continuat să-mi vorbească. El a spus: „Știi, eu am un frate care are epilepsie.” A spus: „Dacă tu doar ai putea ajunge la acel frate!” A spus: „Eu cred, dacă eu aș putea vreodată să-l aduc la una din adunările tale, eu cred că el ar fi vindecat.” Am spus...A spus: „El a avut aceea toată viața lui.”

Am spus: „Poate că da.”

¹¹⁹ Păi, nu se face întuneric acolo sus la acel timp al anului, voi știți. Soarele doar coboară și ajunge...Oh, voi puteți, în orice timp, miezul nopții, ora unu, voi doar vă puteți ridica și să citiți ziarul sau orice, vedeți. Și cam... în ultima parte a lunii mai, soarele nu apune niciodată. El doar se lasă de-abia, aproape dus, cam zece minute și vine înapoi. Astfel noi doar ne întindem oricând ajungem obosiți.

¹²⁰ Și apoi pe drumul de ieșire, noi am întâlnit un grup de indieni. Și, oh, eu l-am întâlnit acolo pe bătrânul șef. Ei l-au lăsat să stea acolo pentru că el a avut doi copii. Ei își îngroapă copiii într-un buștean, pe iubiții lor. Un fel de religie. Și ei îi atârnă în pom, astfel ei doar lasă acea familie să stea acolo. Un ins bătrân cumsecade, în vârstă de peste nouăzeci de ani, stând sus în șaua lui, tot atât de bine ca unul din băieții lui.

¹²¹ Și astfel noi am plecat ziua următoare. El a spus: „Nu există nicio cale să treceți acum. Mergeți sus pe munte pe acest drum...” Oh, erau

alte o sută de mile(aprox. 160km), să tai un traseu. Astfel, noi nu puteam face aceea. Era prea târziu. Noi ne-am întors înapoi.

¹²² Și pe drum înapoi, Bud avea un șir de cai tineri și unii dintre ai au ajuns în mlaștină și lucruri... Și eu mergeam înainte vorbind, Eddie și eu. Și Bud era pe calul ghid încercând să iasă afară. Noi am avut douăzeci și unu de capete. Și eu aveam o funie pe unul, l-am tras afară. Și imediat ce l-am scos pe el, atunci propria mea șa a calului a ajuns înăuntru. Și aici eram, încercând să ies afară de-acolo. Și eram cu noroi, știți. În câteva minute m-am ridicat pe calul meu și îmi ștergeam noroiul de pe hainele mele, în felul acela, *după ce amieșit* afară.

¹²³ Și chiar în fața mea, de-a lungul aceluia deal acolo, venea un bărbat tânăr. M-am uitat la el. M-am tras înapoi în șa și mi-am oprit calul. Și l-am văzut căzând într-o criză, mergând din nou și din nou, cu spume și a ajuns cu adevărat arogant și doar sfâșiind totul. Apoi el s-a liniștit. Eu am văzut o vatră veche. Am văzut cămașa lui arzând.

¹²⁴ Eddie era cam la jumătate de bloc de oraș în fața mea, încercând să ia celălalt cal. Calul tânăr a ieșit de pe traseu, ajungând acolo înăuntru, a tras bagajele de pe el, lovindu-le *cu copita*. Așa că eu am alergat sus la Eddie. Noi am liniștit calul. Am spus: „Eddie, am AȘA VORBEȘTE DOMNUL pentru Bud.”

El a spus: „Frate Branham, ce s-a întâmplat?”

Am spus: „O viziune. L-am văzut pe fratele lui.”

El a spus: „Oh, îl aduc.”

¹²⁵ Am spus: „Ține caii în spate. Eu voi da piteni la al meu și să ajung în față, alerg în jurul acestor cai, să văd dacă pot să-i aduc și să-i țin lângă marginea dealului.”

¹²⁶ Am alergat în jurul costisei, în felul acesta, cu al meu...pe calul meu. Împingându-l în sus și am ajuns acolo. Și am pus mâna pe șa și am spus: „Bud?”

El a spus: „Da, frate Branham.”

¹²⁷ Am spus: „Vreau să-ți spun ceva. Fratele tău...”și eu l-am descris.

El a spus: „Da. Cine ți-a spus?”

Am spus: „Nimeni. Domnul tocmai mi l-a arătat.”

Am spus: „Mă vei crede ca slujitorul Lui?”

El a spus: „Cusiguranță, frate Branham.”

¹²⁸ Am spus: „Trimite jos,” cam... opt sute de mile departe de la civilizație, „ia-ți fratele și vino aici sus. Și prima oară când el cade în una

din acele crize..."Am spus: „El are acestea cam de când era de doi ani. Tu s-ar putea să nu crezi, dar ele sunt ereditare. Bunicul tău le avea.”

El a spus: „Acum, acela este adevărul. Acea este corect.”

129 Am spus: „Acum, când acest băiat are această criză, smulge cămașa jos de pe spatele lui și arunc-o în foc și spune: Fac aceasta în Numele lui Isus Cristos, potrivit Cuvântului Său. El nu va mai avea niciodată alta atâta timp cât el o va crede.”

130 El doar și-a ridicat în sus mâinile, a început să strige. El a spus: „Eu n-am văzut niciodată aceasta făcută, dar tu cu siguranță mi-ai spus exact cum arăta fratele meu și mi-ai spus adevărul despre bunicul meu.”

Am spus: „Acea-i corect.”

131 După ce noi am plecat, el a trimis și l-a adus pe fratele lui. Și el mergea să croiască un traseu în dimineața aceea. Când el a venit sus cu autobuzul, venind sus; trecea pe la noi de două sau trei ori pe săptămână, sus-jos pe autostrada din Alaska. El a trecut pe acolo.

132 Și soția lui Bud, Lila, este doar o ființă micuță, o femeie mică, cam cât o bucată de săpun după ce s-a făcut spălarea familiei din el. Doar o mică...Avea cinci copii și o femeie mică dulce.

133 Și astfel Bud s-a dus afară să pregătească caii pentru că el urma să facă cărarea, astfel ca noi să putem merge înapoi pe *cărare* cu vânătorii lui.

134 Și imediat ce el a plecat, păi, fratele lui acolo înăuntru, fără să-și fi luat jos încă hainele lui bune, el a căzut într-o criză. Și ei locuiau în barăci vechi, unde americanii aveau acolo, când ei construiau autostrada. Și când...Ei aveau un cuptor mare vechi ca sobă. Și micuța Lila...El ajungea... cu spume la gură, când el avea acele perioade. Și ea era speriată de moarte de el și sărea pe geam, sau altceva, să se dea la o parte din cale. Dar ea a început să sară și s-a gândit la ceea ce a fost spus. Ea a fost într-una din adunări, jos la Dawson Creek.

135 Ea s-a grăbit chiar acolo și a sărit pe acest ins mare, i-a smuls acea cămașă de pe spate lui, nasturii și tot, cămașa lui albă, strigând, a pășit chiar către sobă și a spus: „Eu fac aceasta în Numele Domnului Isus, potrivit Cuvântului Domnului care ne-a fost spus nouă.” Și el niciodată n-a mai avut una de-atunci. Acea a stabilit-o.

136 El a trimis după mine să vin, o vânătoare fără bani. Eu întotdeauna caut după acele lucruri fără bani, voi știți. Așa că m-am gândit..."Ei bine", am spus, „Eu mă voi duce. Voi vedea dacă Domnul mă lasă să merg.” Eu

m-am rugat. Și doar nimic mai mult decât rugăciune, totul mișcându-se chiar către acea cale.

¹³⁷ L-am luat pe fratele Fred Sothmann. El este undeva aici în adunare. Unde ești, Fred? Acolo este. Da. El este unul din administratorii bisericii noastre. Fratele Fred știe că aceasta a fost spusă cu trei luni înainte ca să se întâmple. Este aceea corect, frate Fred? Și mă gândesc, fratele Simpson. Câți sunt în clădire în seara aceasta care cunosc că aceea a fost spusă înainte să se fi întâmplat? Ridicați-vă mâinile. Iată. Și a fost spusă înaintea bisericii exact ceea ce se va întâmpla. Păi, eu n-am știut că acesta să fie timpul.

¹³⁸ Deci m-am dus sus la autostrada din Alaska și fratele Fred s-a oprit la un prieten, să meargă la vânătoare de elani. Este prea departe înapoi acolo pentru elani. Așa că ne-am dus într-un ținut al oilor, unde mergeam noi. Și astfel noi... Eu am luat o bucată de cretă sau pământ și am desenat pe parbriz. Am spus: „Acum, frate Fred, dacă acesta este timpul, tu îți vei aminti exact ceea ce va fi.” Și el își amintește asta.

¹³⁹ M-am dus sus. În acea seară am ajuns în tabără, Bud a spus: „Frate Branham!” El m-a îmbrățișat și a sărit în sus și-n jos, vorbind în limbi și strigând, voi știți. El a spus... Și acela, un bătrân cowboy necizelat, de asemenea. Și el... doar îl lauda pe Dumnezeu. El a spus: „Știi, frate Branham? Fratele meu n-a mai avut o criză de la acel timp înainte. El este perfect normal și bine, de un an.”

¹⁴⁰ Am spus: „Atâta timp cât el va crede asta, asta va continua în acel fel.” Și am spus: „Acum spune-i să-și predea viața lui Cristos și să-L slujească restul zilelor lui. „Să meargă și să nu mai păcătuiască sau un lucru mai rău va veni peste el.” Vedeți? Am spus: „Spune-i să facă asta acum.”

¹⁴¹ Astfel am spus: „Eu am o altă vedenie,” și i-am spus despre vedenie. Am spus: „Acum, au fost ceva inși mici cu mine. Noi eram la o excursie de vânătoare. Erau oameni scunzi. Și unul dintre ei avea îmbrăcată o cămașă verde în carouri.”

¹⁴² Și el a spus: „Ei bine,” a spus „frate Branham,” el a spus, „eu n-am cămașă în carouri, verde.” Băiatullui, Blaine, de optsprezece ani, a spus că el nu avea nicio cămașă verde în carouri.

¹⁴³ Eddie Byskal, un alt inamicuț, cu greutatea de circa o sută zece pfunzi, (aprox. 50kg) a spus: „Nici eu nu am niciuna, frate Branham.”

Am spus: „Păi,”... am spus, „acum, animalul...”

El a spus: „Ce fel de animal a fost acela?”

Am spus: „El arăta ca un cerb.”

144 El a spus: „Nu sunt cerbi aici sus. Acesta este prea sus.” El a spus: „Poate el era un caribu.”

Am spus: „Un caribu leare lățițe”

A spus: „Acea este corect.”

Am spus: „Acesta avea vârfuri ascuțite.”

145 El a spus: „Ei bine, frate Branham,” a spus, „noi urmează să mergem în ținutul oilor, nu în ținutul cerbilor sau ceva de felul acela.”

146 Am spus: „Păi, probabil este altă excursie. Fratele Arganbright...Asta putea fi undeva în Alaska,” am spus, „pentru că era ungrizzly mare, uriaș.”

El a spus: „Ce fel de grizzly era acela?”

Am spus: „Un soi argintiu.” Acela era cel mai faimos dintre toți.

147 El a spus: „Eu sunt ghid. Am fost în aceste păduri aici toată viața mea. Niciodată n-am văzut un soi argintiu.” A spus: „Am văzut un grizzly bătrân obișnuit, dar”, a spus, „n-am văzut niciodată un soi argintiu, niciodată n-am văzut unul în viața mea.”

148 Am spus: „Păi, există vreunul pe undeva și eu urmează să-l am.”

El a spus: „Eu voi spune că este adevărul.” El a spus: „Eu voi spune aceea.”

149 Noi am pornit trei zile mai târziu. Noi am făcut o tabără, chiar sus dincolo de linia de chereștea.

150 Și, Dumnezeuule, ajută-mă, dacă ei rămân în acel fel până în mileniu, lăsa-mă să locuiesc acolo în timpul mileniului. Mie doar îmi place să mă scald în acea natură acolo. Oh! Nimeni care nu L-ar putea vedea pe Dumnezeu acolo, este... orb și surd și mut. Doar să-L văd pe El, reflectându-se pe El Însuși în acei măreți munți giganti! Oh, vai! Adâncul cheamă adâncul atunci și acolo sus doar având un timp glorios.

151 Deci, am plecat sus pe un munte. Tu doar trebuie să mergi drept, astfel, ca să ajungi sus. Oh, nicio bucată de lemn, doar simplu mușchiicaribu este tot ce vezi. Am văzut cam treizeci sau patruzeci de capete de oi. Nu era niciuna destul de mare s-o iei. Erau doar mici, jumătate cât ar trebui și trei sferturi cât ar trebui. Eu vroiam una destul de mare cu care să plec, de aceea eu am mers atât de mult înapoi. Deci noi... m-am dus înapoi jos.

Și în ziua următoare noi am început de-a lungul și Eddie a căzut în apă când el a început să sară pe partea cealaltă, încălțat cu o pereche mare de ghete.

Urcând pe o parte a muntelui. Bud s-a oprit și a spus: „Dă-mi binoclul tău, Billy.” I-am dat binoclul.

Am mers o bucată și vorbeam despre Domnul și strigam și alergam în sus și-n jos pe coasta dealului, doar având un timp glorios. Este bine să mergi într-o călătorie de vânatoare, dacă mergi cu frați.

Și astfel el a luat binoclul meu. El a spus: „Frate Branham, acolo este berbecul tău. Sunt cam opt din ei culcați cam la șase mile(aprox.10km), chiar acolo, în vârful celui alt pisc. Privește-i. Îi vezi împreună?”

M-am uitat. Am spus: „Eu îți spun, acolo sunt ei, exact.”

A spus: „Ei bine, noi am putea tot atât de bine să mergem jos înapoi, să pornim dimineață pe la ora trei.” A spus: „Noi trebuie să fim sus acolo pe la nouă sau pe la zece. Bătrânii berbeci vor fi culcați. Acela va fi chiar timpul.”

Am spus: „Ce sunt aceia mergând prin jur pe-acolo?”

A spus: „Acela este caribu.” Eu am spus...Deci, la șase mile(aprox. 10km) depărtare, știți, este greu de spus cum arată ei.

Și atunci, de-atunci înainte, șase sute de mile(aprox. 960km), locul unde zboară corbul, nu există nici măcar o cărare sau un traseu. Și când tu ajungi la Coasta de vest, mergi cam opt sute de mile(aprox.1300km) spre Vancouver, acolo nu există nici măcar o urmă de civilizație. Și următoarea civilizație, mergând în această direcție, este Anchorage, cam șapte sau opt sute de mile(aprox.1200km). Mergi înapoi în această direcție, ajungi într-un orașel mic, Yellow Knife, unde tu poți lua un vapor de-acolo odată pe an pentru eschimoși. Și următoarea, tu ajungi în Rusia. Deci, tu cu adevărat ești cu tine însuși. Aceasta este unde Dumnezeu își poate lua odihna, acolo sus, de la toate necazurile și încercările noastre în care noi Îl punem. Așa că mie îmi place să merg acolo sus și să vorbesc cu El când El se odihnește, voi înțelegeți, așa că atunci, cum a fost noaptea trecută pe corabie.

Astfel când noi am mers jos înapoi și dimineața următoare am pornit devreme. De-a lungul, cam pe la ora opt, am trecut prin pădurea stufoasă și de tot felul, până am ajuns în vârful dealului. Și pe drum sus, iată mergea un cornut caribu bătrân și de dimensiune frumoasă. El a pornit în sus pe deal și coarne mari pe el. Și eu am spus: „Păi... și astfel

acolo este primul caribu pe care l-am văzut vreodată în păduri, sălbatic. Eu n-am fost niciodată atât de sus mai înainte.”

A spus: „Da. Acela este un caribu.”

160 Așa că am urcat pe deal și am privit. Oile nu erau acolo. Așa că Bud și eu am pășit în jur. Și Eddie a început să se strecoare primpregjur și Blaine, băiatul lui, privind în jur după vânat.

161 Și noi am pășit chiar acolo și oh, vai, eu doar am strigat: „Glorie lui Dumnezeu!” Am privit jos acolo și acolo erau acei munți cu piscurile înzăpezite; mușchi galben caribu mai jos de zăpadă. Și doar mai jos de aceasta venea veșnicul verde, care era molidul pitic. Și am ajuns un pic mai departe în jos, era tufișul roșu. Și un pic mai departe de aceea era plopul tremurător, galben. Totul se reflecta în lacul de sub ele. Oh, vai!

162 Bud și cu mine doar ne-am pus brațele unul în jurul celuilalt și doar am avut un mic dans vesel acolo în jur, doar strigând și strigând și lăudându-L pe Dumnezeu. Și ne-am așezat jos cu brațele unul în jurul celuilalt și doar lăudându-L pe Dumnezeu. Și am avut un timp minunat, cred, cam două ore.

163 Și eu am spus: „Ascultă, mă întreb ce s-o fi întâmplat cu Eddie?” Noi îl numeam ”Dude,, . Așa că am mers înapoi. Am pornit de-a lungul muntelui. Eu am spus: „El nu putea să se piardă aici sus.”

164 Și a spus: „Nu. Blaine este chiar în spate acolo undeva și el este un indian.”

165 Așa că ne-am uitat în jur și am văzut un aparat de fotografiat lăsat acolo. Am spus: „Acela era a lui Eddie.” Am privit în spate la munte. Și eu am mers în această direcție și el a mers în cealaltă direcție.

166 Și Eddie mergea. „Șh-șh-șh-șh” El urmărea tiptil acel mic taur caribu. Și el mergea să îl ia prin spate, să-l dea hrană prietenilor indieni la care era el misionar. Astfel, el a împușcat caribul. Noi am ieșit și l-am curățat.

167 Ne-am întors în jur pe la ora unu. Am găsit iarăși caii noștri înșeuăți, cam la o jumătate de milă depărtare de unde stăteau ei. Și noi stăteam acolo. El a spus: „Frate Branham, îți place să umbli?”

Am spus: „Sigur, îmi place.”

168 El a spus: „Dacă urcăm acest munte...Acei berbeci aumers în această direcție și s-au dus jos în acea deschizătură de-acolo, poate. Dacă ei n-au mers, ei au plecat înapoi în această direcție.” A spus: „Să-i lăsam pe Eddie și ei să se întoarcă și să meargă prin această scurtătură

jos pe-aici și să luăm calul meu înșeuat și calul tău înșeuat și să aducem caribu în tabără. Și noi ar trebui să ajungem cam pe la ora zece sau unsprezece deseară.”

Am spus: „Bine. Noi o vom face.”

169 Deci, noi stăteam acolo. Noi doar am mâncat o conservă de sardine, fiecare din noi câte una. Și noi am îngropat sub mușchi acele conserve. Și pâinea noastră, noi o aveam în cămașa noastră și am transpirat până când toată era un bulgăre mare. Dar ea era bună când ești flămând. Și este în regulă. Deci, stăteam acolo.

170 Și eu doar priveam în jur. Și am privit prin binoclu. Am spus: „Bud, privește aici. Ce este acela acolo?”

171 Cam la trei mile(aprox.5km.) depărtare, acolo stătea acel caribu. Și era unul ciudat. Nu avea *coarnele* lățite; era cu vârfuri ascuțite. Am spus: „Îți amintești? Privește aici. Acolo este acea privesc, chiar exact. Și acolo stă acel animal, chiar în acel fel.” Am spus: „Există doar un singur lucru care împiedică viziunea, cineva cu o cămașă verde, în carouri.” Și acolo stătea Eddie cu o cămașă verde în carouri. Am spus: „Credeam că tu nu aveai una.”

172 El a spus: „Soția mea probabil a pus-o în bagaj. Când am căzut în apă, ieri, a trebuit să schimb cămășile.” El a spus: „Nu știam că ea a pus-o acolo înăuntru, frate Branham. Îmi pare rău că ți-am spus ceva greșit.”

Am spus: „Tu doar trebuia să faci aceea, fiule.”

173 Oh, Bud a început să strige. El a spus: „Tu poți sta aici și să-l împuști, la trei mile(aprox.5km.) distanță. Nu-i așa, frate Branham?”

Am spus: „Potrivit cu vedenia eu eram chiar la el.”

174 El a spus: „Frate Branham, eu te întreb, cum vei ajunge tu chiar acolo?”

Am spus: „Nu știu, dar eu urmează să ajung chiar acolo.”

Deci el a spus: „Cum vei merge?”

Am spus: „Merg în jurul acestei privesc.”

175 El a spus: „Acea este o rocă argilasă *în lamele*” Și eu...A spus: „Dacă aluneci, vei avea cam o mie de tone de zăpadă peste tine, în circa o secundă.”

176 Am spus: „Domnul va avea de grijă de aceea. Acea era direcția pe care am mers în vedenie, chiar primprejur.”

El a spus: „Păi, eu te voi urma.” Iată că venea.

177 Și acești băieți au spus: „Noi vom sta aici acum până când noi vedem că ai obținut caribul” și ei au spus: „apoi noi vom merge mai departe jos, luăm caii și mergem mai departe. Noi te vom întâlni la capătul cursului apei, cam, oh, cam patru sau cinci mile(aprox.8km.) în jos.”

El a spus: „În regulă.”

178 Deci noi am pornit în jur, Bud și eu. În circa o jumătate de oră, noi am mers chiar în jur. Și acel caribu stând chiar acolo, privind direct la noi și nu ne-a văzut deloc. El probabil că dormea. Și am mers peste o mică deschizătură și am venit înapoi și am venit sus în interiorul a treizeci de iarzi(aprox.27m.) de el. Acolo stătea el. Acest uriaș, animal mare, s-a ridicat de-acolo și eu l-am obținut.

179 Și în timp ce noi ședeam acolo, luând capul și așa mai departe de la el, astfel, Bud a spus: „Ai spus că aceste coarne erau de patruzeci și doi de inci(aprox.107cm)?”

Am spus: „Acea este exact corect.”

180 El a spus: „Frate Branham, ele probabil că au o sută patruzeci și doi, un cap foarte mare”.

Am spus: „Nu. Este exact patruzeci și doi.”

A spus: „Am o bandă de măsurat acolo jos.”

Am spus: „Te îndoiești de asta?”

El a spus: „Nu, domnule.”

181 El a spus: „Dar, așteaptă un minut, nu mi-ai spus tu că urmează să iei un urs mare grizzly înainte să ajungi înapoi jos? Va fi un soi argintiu, înainte ca tu să ajungi înapoi unde este acel băiat, cu cămașă verde?”

Am spus: „Acela este adevărul.”

182 El a privit înapoi în jos pe deal. Păi, nu există un lucru atât de înalt, deloc. Doar dealuri cu mușchi, tot ce vezi, mile și mile, doar dealuri cu mușchi. El a spus: „Unde este el, frate Branham?”

183 Am spus: „El ne poate asigura unul. El a spus așa.” Am spus: „Te îndoiești de aceea, Bud?”

El a spus: „Nu, domnule.”

184 Ei bine, venind jos pe deal, noi veneam astfel. El căra pușca un timp și eu căram capul, apoi vice versa. Doar trebuia să umblăm lateral, coborând, acele coarne mari greblând pe mușchi. Și noi am ajuns cam la o milă(aprox.1600m) de asta. Ne-am oprit și am privit în jur. El a spus: „Acel urs bătrân ar fi mai bine să se arate, nu-i așa?”

Am spus: „Ce te necăjește în legătura cu asta?”

A spus: „Nimic.”

185 Am mers mai departe până când am ajuns la un mic ghețar venind de-a lungul. Noi am stat acolo și ne-am răcorit un pic. A spus: „Frate Branham, doar gândește-te la asta,” a spus, ”noi nu avem mai mult, oh, mai puțin de o jumătate de milă(*aprox. 800m*) până când ajungem la acei băieți și undeva între aici și acolo tu urmează să omori un soi argintiu.”

186 Am spus: „Asta-i corect. Asta-i corect.” El a spus...Eu am spus: „Tu te îndoiești de aceea, Bud.”

187 El s-a ridicat și m-a luat de mână. A spus: „Frate Branham, fratele meu n-a mai avut niciodată o criză din acea zi până la aceasta.” El a spus: „Dumnezeu care a putut să-ți spună despre fratele meu, nu te va minți.”

Am spus: „Bud, el va fi aici.”

El a spus: „De unde va veni el?”

188 Am spus: „Eu nu știu.” Am spus: „Bud, eu am cincizeci și doi de ani,” deci. Și am spus: „Eu am văzut viziuni de copil. Și când am văzut acest caribu de-aici, ucis și tu vei vedea dacă coarnele lui nu sunt de patruzeci și doi de inci. Și apoi *în* aceeași vedenie, pe drumul meu de întoarcere unde era acel grup cu care eram eu, am omorât acest soi-argintiu de urs grizzly.”

El a spus: „Frate Branham, eu pot să văd la douăzeci de mile(*aprox. 32km*).”

189 El a spus: „Dumnezeu va trebui să-l tragă din pământ sau să-l aducă jos din ceruri sau ceva.”

Am spus: „Nu te îngrijora. El va fi acolo.”

190 Am mers circa altă sută de iarzi(*aprox.90m.*). El era chiar aproape terminat de obosealădeasemenea. Această greutate cam de o sută cincizeci de pfunzi(*aprox.68 kg*), acest trofeu. Deci venind jos pe munte și tu îl pui jos. El a spus: „Pfiu! Sunt aproape terminat.”

191 Am spus: „Da.” Am ajuns la un pitic... molid pitic apoi, cam atât de înalt. Erau câteva potârniche zburând prin jur și existau găini ptarmigan și deci eu am aruncat ceva pietre către ele, astfel.

Astfel el a spus: „Ai mâncat vreodată din acele găinușe?”

Am spus: „Nu. Nucred.”

192 El a spus: „Ele sunt bune. Sunt tot așa de bune ca potârnichele.” El a spus: „Frate Branham?” Și-a scos vechea lui pălărie mare, neagră, și-a

făcut vânt. A spus: „Cam este timpul pentru acel urs bătrân să se arate, nu-i așa, băiete?”

Și eu am spus...: „Bud, tu te îndoiești de aceea.”

193 El a spus: „Nu, eu nu mă îndoiesc. Dar, frate Branham, eu... doar nu pot înțelege.”

194 Am spus: „Nici eu nu pot. Nu este pentru mine să înțeleg. Este pentru mine să cred.” Amin. Dumnezeu în cer știe că aceste lucruri sunt adevărate. Aș sta eu aici și să spun aceasta, dacă nu era adevărat?

195 Apoi am început să mă întorc în jur, să-i dau pușca și eu să iau capul. Și așa cum m-am întors, am spus: „Bud, tu ai acel binoclu în jurul gâtului tău. Ce este acela care stă sus acolo pe marginea dealului?”

196 Și el și-a aruncat binoclul sus. A spus: „Oh, ajută-mă,” a spus, „dacă asta nu este vaca cu lapte a cuiva!” Nu există un asemenea lucru în ținut. A spus: „Este cel mai mare grizzly pe care l-am văzut vreodată în viața mea. Și așa să mă ajute, privește la acel soare galben strălucind peste el. El este un soi-argintiu.” A spus: „Cât de departe zici că este?”

197 Am spus: „El este cam la două mile (aprox. 3km.) sus acolo.” Și noi eram aproape epuizați. El a spus... Eu am spus: „Ce mai așteptăm? Să mergem!”

Și el a spus: „Ești sigur să-l obții?”

Am spus: „Desigur eu îl voi obține.”

El a spus: „Care este acea armă pe care o vei folosi acolo?”

198 Și eu am spus: „Acum, aceea n-are importanță.” Era o armă micuță pe care ceva frate mi-a dat-o într-o adunare odată, cu câțiva ani în urmă.

Am spus: „Mica, ieftină 270.” Și am spus: „În ordine. Eu am... Eu... Asta urmează să fie.”

199 Noi am continuat să mergem un pic mai aproape. Și cu cât am ajuns mai aproape, cu atât mai mare părea ursul însuși. Oh, el arăta ca o căpiță uriașă de fân, stând sus acolo pe acel mușchi, știți. Stătea în picioare: ființă, grozavă, mare, uriașă, capul cam așa de lat, știți și falcile ieșite în afară, labe mari grozave. El căuta aceste ramuri mici de coacăze, în felul acela, voi știți, mâncându-le. Și de așa postură; insmare grozav! Noi am ajuns cam la, oh, circa opt sute de iarzi de el. (aprox. 730 metri)

200 El a spus: „Hei, frate Branham, ai mai împușcat vreodată un grizzly înainte?”

201 Am spus: „Am împușcat mulți urși, Bud, dar niciodată n-am mai împușcat un grizzly argintiu.”

202 El a spus: „Știi, soiul argintiu este cel mai mare luptător dintre toți.”

Am spus: „Da, am înțeles.”

El a spus: „ El nu știe cum să moară.”

Și eu am spus: „ Păi?”

203 El a spus: „Nu...Cât... de departe trebuie? Cât de aproape trebuie ca să-l obții cu aceea?”

204 Acum, voi doar întrebați-l. Scrieți-i o scrisoare. Eu vă voi da adresa. El a spus: „Lasă pe oricine să-mi scrie despre asta, care vrea, despre oricare din acele lucruri. Lasă-mă pe mine să le spun.” Și astfel...

Și eu am spus: „Ei bine?” Am spus...

El a spus: „Acum?”

205 Eu am spus: „Nu, nu. Eu eram mai aproape decât atâta, Bud. Eu eram chiar sus, aproape de el.”

206 El a spus: „Noi ajungem prea aproape acum. El poate ataca oricând.”

207 Am spus: „Știu asta, Bud,” am spus, „Bud,” am spus: „asta va fi în ordine.”

208 El a spus: „Acum, când tu împuști un urs,” a spus, „acum, frate Branham, împușcă-l în spate. Tu trebuie să-l trântești jos pentru că el va continua să lupte mai departe și atunci nu se poate ridica.”

Am spus: „Nu, potrivit vedeniei, eu l-am împușcat în inimă.”

El a spus: „Sper ca tu n-ai făcut nicio greșală la aceea.”

209 Am spus... : „N-am făcut.” Am spus: „Îmi amintesc asta.”

Pentru că în vedenie, tu erai... în una conștient și în amândouă, așa cum noi am explicat asta seara trecută. Tu erai în două. Tu nu poți uita asta. Înțelegeți? Deci acolo ești.

210 Deci am ajuns înăuntru iarăși, cam... două sute cincizeci de iarzi(*aprox.230 metri*) Aceea era doar ultima vale mică peste care am trecut.Am spus: „Acea este chiar aproape acum. Privește-l. Nu este el o frumusețe?”

El a spus: „Da, eu cred că el este.”

211 Am spus: „În regulă,Bud. Acum, când eu mă ridic de-aici, el vine.”

Am spus: „Tu doar urmărește.”

Și el a spus: „Eu voi urmări.”

²¹² Deci eu am pus un glonț pe țeava armei, voi știți. Și noi eram jos sub această vale mică. Exact cum m-am ridicat, iată că vine! Vai, vai! M-am oprit, am împușcat și aceea doar a sunat ca o împușcătură cu mazăre lovindu-l. Băiete, aceea nu l-a oprit deloc. Și vai, înainte...

²¹³ Vorbiți despre viteză! Eu n-am văzut niciodată nimic asemănător. El..., ei pot depăși un cal, cerb sau orice, voi știți, un urs ca acela poate. El venind în jos pe acel munte, direct către noi, astfel!

²¹⁴ Și acum, înainte ca să fi putut arunca un alt glonț în armă, el a căzut mort, camla, oh, aproape treizeci, patruzeci de iarzi de mine(*aprox. între 28 și 38 metri*) doar întors terminat de tot; i-a cuprins inima, plămânii și totul din el. Acela a fost un glonte Nosler, voi care încărcăți cu mâna cunoașteți. Deci acela... l-a explodat pe el și el a căzut.

²¹⁵ Bud, stând aici, a privit înainte, era într-adevăr alb în jurul gurii. El a spus: „Frate Branham, eu nu-l vroiam în poalamea.”

Eu am spus: „Nici eu nu l-am vrut.”

²¹⁶ El a spus: „Pfiu!” A spus: „Eu vreau să spun după ce s-a terminat, băiete dacă asta nu era una din acele viziuni și eu n-aș fi văzut-o întâmplându-se mai înainte, n-aș fi venit niciodată aici sus, atât de aproape de urs, cu tine.”

²¹⁷ Și niciunul din noi n-a putut să-l clinească. El cântărea cam o mie de pfunzi(*aprox. 450 kg*), cred, atât de uriaș, ins mare. Noi nu l-am putut curăța, noi a trebuit...să-i tragem pielea. Am pornit în jos. Și noi am spus....„Frate Branham?” Noi am luat coarnele. El a spus: „Dacă acele coarne au exact patruzeci și doi de inci(*aprox. 107cm*)”, a spus: „eu pur și simplu o s-o iau la fugă.”

²¹⁸ Am spus: „Tu mai bine să ai asta chiar acum pentru că aceea este.”

²¹⁹ El a spus: „Eu n-am văzut niciodată un...Asta mi se pare ca și când visez aceasta.”

²²⁰ Și când noi am ajuns acolo jos și eu i-am spus lui Eddie, am spus: „Acum urmărește. Blaine își va pune mâinile lui.”

²²¹ Acum, amintiți-vă, era o mână mică în jurul acelor coarne. Îți amintești, frate Fred, cum ți-am spus că va fi?

Și eu am spus: „Tu urmărește asta,” lui Eddie.

Și astfel Bud a spus: „Așteaptă.” El își are calul chiar acolo.

Și noi aveam ursul pe noi, voi știți și acei cai doar dărau totul. Voi știți cum fac ei când ei miros un grizzly sau orice fel de urs. Așa că m-am dus direct acolo, am ținut, încercând să țin calul, calul înșeuat încercând să se depărteze.

Și el s-a dus și a adus banda lui de măsurat și a venit pășind de-a lungul acolo, privind la mine, în acel fel. A spus, „Vino aici, Blaine.” L-am cotit pe Eddie. A pus asta jos pe aceasta. Amin. Și așa să mă ajute, patruzeci și doi de inci, (aprox. 107cm) pe nas!

Acum, acele coarne se contractă cam doi inci (aprox. 5cm) când ele se usucă. Acel urs grizzly este în bârlogul meu și coarnele atârna pe perete. Persoana care a împăiat vânatul le-a pregătit și le-a pus sus. Există o bandă de măsurat care atârna pe ele, patruzeci și doi de inci exact.

Acum, pentru ce i-ar spune Dumnezeu unui om ceva ca aceea, despre o călătorie de vânătoare?

Când am ajuns înapoi, mama era bolnavă. Eu m-am dus s-o văd. Ea a spus: „Billy?” Vedeți, El mă încuraja pregătindu-mă pentru ceva.

Am spus: „Mamă, Domnul întotdeauna te-a vindecat.”

Ea a spus: „Billy, eu mă duc Acasă să-l văd pe tata.”

„Oh,” am spus, „mami, nu vorbi așa.”

A spus: „Da, eu mă duc.” M-am rugat pentru ea.

Și fratele Fred și toți acești martori care stau aici acum știu.

Apoi, următorul lucru pe care-l știți, ei au pus-o în spital. Doctorul nici măcar nu știa care era problema. Ei bine, eu am mers afară să mă rog pentru ea. Ea a spus: „Fiule, mă duc.” Și acum, mama mea era un fel de femeie puternică, oricum.

O zi... la câteva zile după aceea, am pășit înăuntru. Ea stătea acolo, privind direct sus către ceruri. Ea a spus: „Billy, eu te văd.”

Am spus: „Păi, sigur, mamă.” Am spus: „Eu te văd pe tine chiar aici.”

Ea a spus: „Oh, tu ești atât de bătrân, Billy,” a spus, „părul tău alb și barba doar atârna împreună. Tu ai brațul tău în jurul crucii, întinzându-te după mine.” Eu am avut o idee bună atunci, asta era.

Acum, voi fraților de-aici cunoașteți aceea a fi adevărul.

Următoarea zi era duminică. Eu predicam. Ei mi-au trimis vorbă: „A ta...” Am spus: „Eu nu mă gândesc că mama pleacă. Dumnezeu întotdeauna îmi arată, rudele mele care pleacă. Dar, mama... niciodată El

nu mi-a arătat nimic despre asta.” Iată a venit un mesaj. Și eu eram chiar în mijlocul Mesajului meu, astfel. Cineva a intrat, a spus: „Du-te, du-te la mama ta chiar acum. Sun-o la telefon. Ea este pe moarte în acest minut.”

231 Am spus: „Moarte, încă nu te atinge de ea.

Cuvântul lui Dumnezeu este mai important decât aceea.”

232 Acest bărbat care stă chiar aici, fratele Borders. După ce serviciul s-a terminat, m-am dus s-o văd pe mama. L-am întâlnit pe fratele Borders. El a spus: „Frate Branham, tu nu ești chiar de șase picioare(*aprox.1m.*), dar eu am văzut un bărbat de zece picioare(*aprox.3m.*)a stat la amvon în această dimineață.”

Am spus: „Frate Borders, Dumnezeu va purta de grijă de totul pentru mama.”

233 Și câteva zile după asta, ei m-au chemat în cameră și ea într-adevăr pleca. Copiii adunați înăuntru, stăteau în jurul patului. Am spus: „Mamă, tu pleci într-adevăr?”

Ea a spus: „Da.” Apoi ea n-a mai putut vorbi.

234 Eu am continuat să-i spun: „Ce înseamnă Isus pentru tine, mamă?”

Eu îmi amintesc botezând-o în Numele Lui, cu mult timp în urmă, afară în apă. Am spus: „Spune-mi ce înseamnă El pentru tine acum.”

Ea a spus: „Mai mult decât viața pentru mine.”

235 Am spus: „Mamă, dacă tu pleci, eu sunt băiatul tău... un predicator. Eu vreau să știu, de la propria mea mamă care merge să-l întâlnească pe Dumnezeu. Eu vreau să-ți țin mâna ta aici, mamă.”

A spus: „Eu vreau.” Continuum s-o țin.

236 Ea nu putea vorbi. Părea ca și când ea paraliza, fața ei. Am spus: „Nu mai poți vorbi, mamă?” Ea nu putea face...Am spus: „Ascultă. Este Isus încă exact același pentru tine?” Ea putea să dea din capaprobator.

237 Apoi ea a ajuns într-un loc că ea nu mai putea să dea din cap. Am spus: „Mamă, este Isus totul pentru tine acum? El vine pentru tine într-un minut. Totul pentru tine?” Ea nu se putea mișca.

238 Am spus: „Mamă, tu poți numai un lucru; să văd că clipești din ochi. Dacă Isus încă înseamnă același lucru pentru tine cum a însemnat El întotdeauna, din ziua în care te-am botezat în apă, clipește foarte repede din ochi.” Ea a clipit din ochi și lacrimile îi curgeau în jos, astfel.

239 Și un Vânt mic a venit măturând prin cameră. Mama a plecat Acasă.

Am venit acasă, m-am dus la casa de funeralii, am ales hainele. Oh, voi știți cum este aceea. Voi a trebuit să faceți același lucru. Copiii toți plângeau, unul jos într-un loc, celălalt, în altul. Am spus: „Mama a fost stâlpul de susținere. Noi nu vom mai fi niciodată la fel.” Doc și familia lui în acest colț. Jesse și familia lui în acel colț. Noi doar îl îngropasem recent pe Howard. Am spus: „Ei bine, noi suntem duși, băieți.” Am spus: „Ei bine...Noi nu vom mai veni să ne vedem unul pe celălalt. Mama a fost gazda noastră.” Am spus: „Noi nu ne vom mai vedea unul pe celălalt, nici atâta acum.”

M-am dus acasă, noaptea, după ce noi am avut alese hainele. M-am dus sus acasă.

Doamna Domico, o cunoaște cineva, din Chicago? Este o prietenă scumpă a campaniilor. Ea mi-a dat o biblie. (Scuzați-mă) Și era una din acele biblii cu litere roșii și fermoar pe ea. Și cineva, când eu am predicat acea predică *Mielul și Porumbelul*, ei mi-au trimis doi porumbei, ca deținător. Un alt frate de-al meu, fratele Norman, mi-a trimis un porumbel mic. Și un miel; și fratele Borders mi-a dat un miel. Eu am luat biblia. Meda era acolo într-un colț plângând.

Și voi toți Oamenii de Afaceri de-aici știți, când am fost în Jamaica, am văzut-o pe soacra mea, v-am spus la masă acolo în Jamaica. Am spus: „Careva din rudele mele este pe moarte, care nu are niciun dinte. Îi văd plecând.” Chiar la masă, Demos Shakarian și toți din ei stând acolo. Câteva ore de-atunci, soacra mea doar a căzut aproape moartă, odată, vedeți, fără dinți, întocmai exact.

Eu am spus: „Am văzut un bărbat tânăr că scuipă sânge.” Am sunat, am spus: „Nu lăsa Billy...?”

Este cineva aici care a fost la adunarea din Jamaica de-acolo din acel timp, în Jamaica? Nu pot vedea. Da. Sunt doi. Deci atunci...

Și am spus: „Trebuie...Billy, nu te duce sus acolo. Am văzut un ins tânăr că scuipa sânge.” Și acela era cumnatul meu. El s-a dus, a avut o hemoragie când mama lui a murit. Acea doar l-a aruncat într-un asemenea șoc.

Atunci stând aici în acea zi, am luat această biblie. Am spus: „Tată, eu nu știu. Poate doar dragostea Ta, Tu nu mi-ai arătat-o că pleacă. Dar eu sunt așa de zdrobit, Dumnezeu. Vrei Tu doar să-mi dai un cuvânt de mângâiere din Cuvântul Tău?” Am spus: „Lasă-mă doar să citesc ceva care mângâie, mângâietor pentru mine.” Eu doar am lăsat

biblia să se deschidă astfel. Aceea era, cu litere mari roșii: „Ea nu este moartă, ci doarme.” Și eu m-am dus în cameră. Ne-am dus la culcare.

²⁴⁸ Cam pe la ora opt, în dimineața următoare, m-am sculat. Ei s-au dus s-o aranjeze, cam pe la amiază, așa că noi ne-am dus jos, s-o vedem. Meda a ieșit să aducă micul dejun pentru copii și micul Joe plângând. Becky într-un colț, încă plângând: „O voi mai vedea vreodată iarăși pe bunica?”

²⁴⁹ Am spus: „Da. Da. Tu o vei vedea. Ea doar a traversat, a mers sus pe scări.” Am spus: „Ea..., noi o vom vedea din nou.” Și ea i-a iubit pe acei copilași mici, voi știți.

²⁵⁰ Și astfel și ei toți plâneau: „Putem s-o vedem pe bunica în această după masă?”

²⁵¹ Am spus: „Voi puteți vedea trupul în care a locuit ea, dar buni s-a dus sus să fie cu cealaltă bunică, ele sus în cer”.

²⁵² Și Joe nu putea înțelege asta, băiețelul meu, voi știți. El doar nu putea înțelege asta. El a spus: „Apoi va veni bunica înapoi jos deseară?”

²⁵³ Și eu am spus: „Nu, nu. Eu nu știu când ea va veni înapoi. Când vine Isus, ea va veni înapoi.”

²⁵⁴ Eu stăteam acolo. Și m-am întors în jur, să umblu prin cameră. Și când am făcut-o...Nu-mi cereți s-o explic. Nu există nicio cale s-o explic. Eu m-am văzut pe mine însumi stând acolo afară, doar la fel cum privesc peste această audiență. Și eu conduceam cântările. Eu niciodată n-am făcut aceea. Eu nu pot nici măcar să cânt, deloc. Astfel și acolo era o mare mulțime de oameni, uriașă.

²⁵⁵ Pe partea asta, auditoriul părea ca și cum era afară, ca și, oh, nu știu cum o veți numi voi, într-un fel în partea de jos a pantei și într-un fel ca un amfiteatru. Și asta era atât de departe, șirurile erau, până când ei trebuiau să fie ridicați astfel, astfel aceia atât de departe în spate trebuiau să privească în această direcție. Dar toți chiar în mijloc...Doar trei rânduri, astfel. Și chiar în mijloc erau doar ca rânduri îngrămădite, copii micispastici, ologi zăcând în acele rânduri.

²⁵⁶ Eu eram îmbrăcat cu un costum de culoare închisă și cântam: „Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru, aduceți pe cei mici la Isus.” Noi cântăm aceea la biserică, puțin, în special la dedicarea copiilor. Și era ca un...loc aici, unde stau celebritățile și amvonul era aproape de acela. Dar eu eram jos, conducând cântările. Și dintr-odată, stând acolo și privind la mine însumi, atunci...Oh, nu încercați să vă gândiți la asta, pentru că voi

nu puteți. Apoi când eu eram aici, apoi asta a devenit aici. Eu nu știu. Cele două au venit împreună. Și era...

Acela este un lucru bun când cele două ale tale merg împreună.

257 Eu aveam un aparat de fotografiat sus acolo. Coborând, nu știam cum să fac o fotografie. Am privit prin obiect și, omule, puteam vedea cinci sau șase obiecte diferite. Deci am început s-o focalizez. Billy mi-a spus, a zis, „Focalizează-o și toate vor veni în una.”

258 Era o idee bună să fac aceea, voi știți. Voi vedeți lucrurile diferite când voi le focalizați. Și folosiți Cuvântul lui Dumnezeu pentru o focalizare pe El și voi veți vedea despre ce vorbesc eu. Dar ia-L pe Acesta în focalizare, prima dată, vedeți.

259 Deci stând acolo, privind, am intrat în acea viziune. Și în timp ce eram înăuntru acolo, am observat o persoană renumită a venit înapoi din partea din spate a locului. Și ei erau...Am spus: „Ei bine, ei vin la compartimentul celebrităților.” Deci ei veneau pășind în sus în această direcție. Și eu m-am gândit. „Păi, voi mai cânta încă odată în timp ce acea doamnă vine.” Ea era îmbrăcată de modă veche.

260 Acum, unele dintre voi doamnelor vă veți aminti aceasta, când ele purtau un fel de fuste, ca aici în jur și ajungeau până jos peste ghetele înșiretate. Și ele aveau un fel de întregi...Cum numiți voi acele lucruri ca ...pe care această doamnă le are pe ea aici acum? Acea bluză. Bluză, una din acele lucruri asemănătoare și aveau cu adevărat mâneci lungi la ele. Voi vi le amintiți? Și mergeau până în jurul gâtului aici, și cu un fel de nasture mic al hainei care mergea aici înăuntru. Apoi, o pălărie mare pe cap, întoarsă pe o parte. Și doamnele, în acele zile, ele purtau păr lung. Așa că ele și-l strângeau jos astfel și își puneau o pălărie pe el și o agrafă în el, știți, să-l țină sus pentru că ele trebuiau să călărească și lucruri.

261 Deci această doamnă venea sus și toți o respectau pe această doamnă. Și eu m-am gândit: „Oh, ea va merge la compartimentul celebrităților.”

262 Astfel apoi, am spus: „Încă odată, toți de partea asta: *Aduceți-i înăuntru*. Acum chiar aici, *Aduceți-i înăuntru*. Apoi toți din mijloc, toți împreună acum: „*Aduceți micuții la Isus*.”

263 Chiar cum am spus aceea, această doamnă deja intrase în compartiment. Am putut vedea, când ea a intrat în compartiment, fiecare s-a ridicat sus. Și ei într-un fel făceau în acest fel, recunoscând-o pe ea și ea recunoscându-i pe ei.

²⁶⁴ M-am gândit: „Ei bine, este timpul pentru mine să predic. Eu voi merge să mă rog pentru acei oameni bolnavi.” Am ajuns aici sus la amvon, astfel și compartimentul era chiar, oh, atât de aproape ca acest frate care stă aici. Și eu m-am întors în jur astfel.

²⁶⁵ M-am gândit: „Ei bine, acum, acea doamnă își va apleca *capul* către mine, astfel eu doar o voi recunoaște.” Și astfel când eu m-am întors în jur, ea avea deja capul ei în jos astfel. Eu îmi puneam capul în jos, astfel. Și când eu mi-am ridicat capul sus, în același timp, am recunoscut-o, era mama, tânără, drăguță.

M-am uitat la ea. Am spus: „Mamă?”

Ea a spus: „Billy.”

²⁶⁶ Și tocmai atunci fulgere au început să scânteieze primpriejur în clădire, tunete au răsunat și o zguduire a venit. Și o Voce a spus: „Nu te teme pentru mama ta.” A spus: „Ea este în același fel cum ea era în 1906.”

Și eu am spus: „Cum, 1906?”

Și Meda a spus: „Ce se întâmplă cu tine?” (Soția mea).

Am spus: „Scumpo, 1906, ce-a fost în 1906?”

Ea a spus: „De ce?”

Am spus: „O vedenie; am văzut-o pe mama stând chiar aici.”

A spus: „Tu ai văzut, ce?”

Am spus: „Am văzut-o pe mama.”

A spus: „Ești destul de sigur Bill?”

²⁶⁷ Am spus: „Da. Ea stătea chiar aici și ea era drăguță. Și El a spus...” Am spus: „Ea era doar o femeie tânără.”

²⁶⁸ Deci eu m-am dus să aduc registrul vechi al familiei. Știți ce era ea în 1906? Mireasa tatălui meu. Era anul în care ea s-a căsătorit. Acum ea este parte din altă Mireasă, Mireasa Domnului Isus.

²⁶⁹ Cineva de undeva mi-a trimis o monedă de cinci cenți. Eu o am aici în buzunarul meu, 1906.

²⁷⁰ „Și El, Duhul Sfânt, când El vine, El vă va descoperi aceste lucruri vouă pe care le-am spus Eu și vă va arăta lucruri care vor veni.”

²⁷¹ Acum ce era asta? Excursia de vânătoare mă fortifica numai, vedeți. Una din cele mai bune excursii pe care le-am făcut vreodată, știind aceea, acel șoc mare. Acea era dragoste. Și frate, soră, dacă toate celelalte viziuni au fost perfect corecte despre ceea ce Duhul Sfânt a

arătat, acela trebuia să fie Duhul Sfânt. Biblia a spus,că: „Dacă aceea vine la împlinire, atunci a fost El.”

²⁷² Atunci, ce speranță avem noi! Într-o zi noi urmează să părăsim acest loc. Noi ne vom întoarce într-un bărbat și o femeie tânără, niciodată *sănu* mai murim. Eu mai degrabă să știu aceea decât să știu că urmează să fiu un președinte al lumii și să trăiesc un milion de ani. Eu mai degrabă să știu că eu eram în mâna lui Dumnezeu.

²⁷³ Și eu sunt bucuros să știu, în seara asta că același Isus care a făcut acea declarație, El este aici, după două mii de ani. Vedeți, nu poate pieri. Este Etern. Și El este doar exact același Isus în seara aceasta care a fost El în ziua în care El a făcut această declarație. Și El încă va confirma acel Cuvânt, dacă noi îl vom crede. Credeți voi aceea? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.]

²⁷⁴ „Când El,Duhul Sfânt vine, El nu va vorbi de la El Însuși. Ci El va lua lucruri din ale Mele,” acela este Cuvântul, „și vi le va arăta vouă. Și apoi, de asemenea, El vă va arăta lucruri care vor veni.”

²⁷⁵ În cartea Evreilor, capitolul 4, biblia a spus: „Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascutit ...”

²⁷⁶ Acum, Cine era Cuvântul? Isus. „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul a fost făcut trup. A locuit...”

²⁷⁷ Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascutit decât orice sabie cu două tăișuri pătrunzând chiar să separe și măduva osului și un Discernător al gândurilor în inimă.”

²⁷⁸ Acela este Dumnezeul nostru. Noi nu suntem pierduți, prieteni. Noi suntem încă în harul lui Dumnezeu. Eu... simt.Să vorbesc despre ceva și să vorbesc despre un timp trecut...Și așa cum am spus seara trecută, așa cum acei ucenici încercau să trăiască pe o adunare pe care ei au avut-o cu o zi înainte, privind înainte către alta, dar au uitat că tocmai Creatorul vânturilor și valurilor era culcat în barcă.

²⁷⁹ Dumnezeu care era acolo sus în acei munți, ca să punăacel soi grizzly argintiu, potrivit Cuvântului Său, care zace acolo pe podea ca dovadă.

²⁸⁰ Acum, dacă vreți să scrieți acelu om, doar scrieți Bud Southwick, S-o-u-t-h-w-i-c-k, Bud Southwick, Fort Saint John, British Columbia și doar lăsați-l să vă scrie scrisoare înapoi. Și apropo, dacă voi veți avea o excursie de vânătoare, acolo este un băiat bun cu care să mergeți.

281 Acum observați. El a spus aceea printre toți acei vânători în susșin jos pe acel drum, până când eu cred că voi avea o adevărată adunare data viitoare când merg sus acolo, doar cu ghizii, da, să vadă acele lucruri că se întâmplă doar în felul în care se întâmplă. Aceea a fost anul trecut.

282 Aceasta este în acest an, chiar acum. Chiar același Isus care a făcut acea promisiune, a spus: „Eu nu vă voi părăsi niciodată nici nu vă voi uita. Eu voi fi cu voi mereu, chiar până la sfârșitul lumii.” Credeți aceea? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.]

283 Cu asemenea dovezi, cu astfel de adevăr dovedit, adevăr pozitiv, cum putem noi să ne simțim în alt fel decât ca și cum noi doar am trece prin acel acoperiș, să fim răpiți? Am lăsat noi lucrurile lumii să ne facă așa de indiferenți? Unde noi vedem asemenea lucruri vitale care sunt pozitive, dovedite a fi adevărul.

284 Acum, fiecare persoană bolnavă de-aici dinăuntru, dacă voi credeți numai pe același Singurul care a făcut acea promisiune și prin același Singurul care a luat acea epilepsie de la acel (băiat), acel bărbat, El este același Dumnezeu care este chiar aici, acum. Dacă eu aș putea s-o iau de la voi, eu aș face-o, dar eu nu o pot face. El a cumpărat deja aceea pentru voi și singurul lucru pe care voi îl aveți de făcut, este s-o credeți.

285 Cum era dacă băiatul cădea într-o criză și aceea femeie mică ar fi spus: „Acum, ce va face acea cămașă?” Aceea probabil n-ar fi lucrat pentru nimeni altcineva. Vedeti? Doar pentru el, pentru că a fost trimisă lui. Naaman s-a scufundat în râu de șapte ori; dar altcineva, scufundându-se probabil nu s-ar fi încheiat cu lepra lor. Vedeti? Dar observați. Ceea ce El spune este adevărul, dovedit, perfect adevărul.

286 Acum, se face târziu, chiar să chemăm o linie de rugăciune. Haideți doar să ne oprim pentru un minut.

287 Haideți doar să ne gândim. Este aceea ceea ce Dumnezeu a promis? Că va fi Duhul Sfânt autentic care va face aceea. Este corect? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.] Ei bine, cine va spune că El n-a fost Duhul Sfânt? El a fost. „Eu și Tatăl meu suntem Unul.” Duhul Sfânt a fost Tatăl Lui. „Ea va da naștere. Acea Ființă Sfântă care este concepută în ea este de la Duhul Sfânt.” Deci, Duhul Sfânt și Dumnezeu este același Duh însuși și Acesta era în El.

288 Și urmăriți ce a făcut El când o femeie a atins haina Lui, când El a privit peste audiență și a pătruns gândurilor lor. Nu spune Cuvântul că: „Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, un

Discernător al gândurilor inimii? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.] N-a promis El în Sfântul Ioan 12 sau Sfântul Ioan 14:12 că: „Cel care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu, le va face și el?” [„Amin.”] Sau, a dat greș vreodată asta, decât ceea ce este adevărul?

289 Atunci, Dumnezeu este aici. El este aici să facă fiecare persoană de-aici dinăuntrubine. El este aici să salveze fiecare suflet pierdut. Și înainte ca eu să fac o chemare la altar, așa cum mă simt condus să fac, să fac această chemare la altar, haideți doar să-L chemăm pe El. Câți din voi își vor pierde dreptul sau vor spune: „Dacă eu pot...” Poate străinii de-aici, spun: „Eu...niciodată n-am văzut una din acele adunări. Eu... am auzit oameni vorbind despre aceste lucruri, dar eu... cu adevărat nu le-am văzutniciodată. Asta ar încuraja inima mea dacă eu aș putea vedea chiar Prezența lui Cristos că vine printre oameni și face chiar același lucru pe care El l-a făcut. V-ar încuraja asta? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.]

290 Să ne plecăm capetele noastre; un cuvânt. Fiecare ochi închis. Acum Lăsați Duhul care urmează Cuvântul.

291 Acum, Tată, eu am *făcut* asta cum știu mai bine, Tu cunoști inima mea. Știind că acești oameni suferă sub această căldură și ei sunt înghesuiți înăuntru, stând în picioare, dar ei au fost foarte răbdători. Eu îmi pot imagina că a fost același fel de mulțime cea care a stat pe mal în acea zi și Te-au auzit vorbind din barcă. Și apoi Tu le-ai spus lor: „Depărtați-o la adânc și lăsați jos plasa pentru pescuire.” Fără să vadă dacă acolo era ceva. Ei erau acolo.

292 Și cum acele cuvinte remarcabile ale aceluia ucenic, a spus: „Doamne, toată noaptea ne-am ostenit și n-am prins nimic; dar cu toate acestea,la Cuvântul Tău noi vom coborî plasa.” Și când ei s-au supus Cuvântului Tău, ei au prins o mulțime de pești, încât până și plasele lor au început să se rupă.

293 Doamne Isuse, nicio îndoială că multe femei și-au lăsat spălatul lor în acea dimineață, mulți bărbați și-au lăsat ogoarele de la recoltat, pescarii și-au lăsat plasele lor ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Doamne Isuse, dacă Tu ai fi aici înăuntru într-o formă fizică în seara aceasta, ar fi îndoielnic că s-ar aduna mai mulți decât câți s-au adunat. Dar acești oameni cred că Tu nu ești mort, că Tu ai înviat din morți și Tu manifesti Cuvântul Tău și ții Cuvântul Tău, Cuvântul pe care eu l-am citit lor din sfintele scripturi în seara aceasta.

²⁹⁴ Și așa cum Domnului nostru i-a fost odată înmănată o biblie sau Sulul și El a citit și a stat jos. Și El a spus: „Astăzi, această scriptură este împlinită.”

²⁹⁵ Lasă asta să se întâmple din nou, Doamne. Lasă aceasta să fie din nou, chiar în această zi, chiarastă seară ca scriptura pe care eu am citit-o să fie împlinită. Și noi toți am fost învățați de-a lungul săptămânii, că acela era să fie chiar lucrul care era să dovedească timpul sfârșitului. Și atunci inimile noastre vor pleca, fericite.

²⁹⁶ Pot exista mulți aici, Doamne căroră Tu le-ai vorbit. Ajută-ne în seara aceasta să cunoaștem Cuvântul Tău, Cuvântul Tău adevărit a fi Adevărul. Acordă aceasta, Tată.

²⁹⁷ Și în timp ce noi avem capetele noastre plecate, doar pentru un felde cercetare, să mă liniștesc eu însumi de la predicare. Câți dintre voi de-aici dinăuntru care nu suntețicu adevărat un creștin născut din nou? Acum, voi puteți merge la biserică, dar nu aceea este ceea ce eu întreb. Voi sunteți...Dacă voi nu sunteți un creștin născut din nou, dar voi credeți că există un Isus viu, un Duh Sfânt real și voi ați vrea să fiți amintiți către El acum. Ați vrea voi doar, în timp ce fiecare cap este plecat acum și ochii închiși, doar ridicați-vă mâna sus către El: „Doamne, amintește-mă?” Dumnezeu să te binecuvânteze, Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta-i foarte bine. Există alții?

²⁹⁸ Acum, noi nu suntem foarte mulți ca număr. Dar știți voi,că este lumea care caută lucruri mari și numere mari? Așa cum am spus seara trecută, a fost doar, voceamică liniștită care a atras profetul să iasă înainte cu fața acoperită cu un văl.

²⁹⁹ Acum, voi aveți credință în Dumnezeu. Fratele meu, sora mea, aveți credință în Dumnezeu. Și dacă marele, bunul nostru Domn Isus va veni când acest Cuvânt stă aici, Propriul Său Cuvânt, deschis și vă va dovedi că acest Duh Sfânt despre care vorbesc eu este Adevărul! Voi ați fi putut fi de multe ori confuzi, cu multe lucruri, dar asta doar merge să arate că există Real undeva. Și când El face aceea, eu vreau ca voi care ați ridicat mâinile voastre, să veniți, să mă vedeți, doar un moment. Acum, vă puteți ridica capetele.

³⁰⁰ Doamne, Isuse, ia acest serviciu în mâinile Tale acum. Eu sunt slujitorul Tău. Și toată predicarea...Doar un Cuvânt de la Tine va însemna mai mult decât tot ce noi am putea spune în timpul vieții; doar un Cuvânt.

Acordă aceasta, acum Tată, așa cum eu încredințez aceasta, acele mărturii. Tu știi că ele sunt adevărate, Tată. Tu ai fost Acela care le-ai dat. Și niciodată ele nu au eșuat. Acordă asta, în Numele lui Isus. Amin.

³⁰¹ Acum, câți oameni de-aici dinăuntru care nu au cartonaș de rugăciune, care sunt bolnavi? Ridicați-vă mâinile, peste tot în clădire, care nu au cartonaș de rugăciune și *sunt* bolnavi. În regulă. Și cei care au cartonașe de rugăciune, ridicați-vă mâna. Ar fi cam la fel. Și ei sunt toți amestecați.

³⁰² Acum, ca să privesc peste audiență mai întâi, să fiu cinstit în fața lui Dumnezeu; înaintea voastră. Știu aceea, privesc chiar aici, acei câțiva prieteni de-ai mei stând în acest colț aici. Fratele Noel, a lui... și sora Jones și fratele Outlaw, fiul meu, acest frate de aici și fratele Moore. Eu nu-l cunosc pe acest frate, dar l-am văzut în adunări, în ultimele câteva dăți. Nu pot pronunța nici numele acestui frate, dar îl cunosc după chipul lui. Sora chiar de-aici, sora Williams. Sora Sharritt stând în colț. Departe în spate sunt câțiva oameni din tabernacolul din Jeffersonville.

³⁰³ Stând chiar aici este un prețios prietenvechi de-al meu, în vârstă de nouăzeci de ani, care vine din Ohio, conduce traversând țara. Și eu plec în Africa și el și soția lui minunată m-au întrebat dacă ei pot veni în Africa cu mine. Au spus: „Noi vom plăti...” În vârstă de nouăzeci de ani, un frate german, nu l-a cunoscut niciodată pe Domnul. Când am predicat într-o seară, el a intrat cu hainele bune de pe el să fie botezat. Nouăzeci de ani! În afară de...

³⁰⁴ Eu cred, oh, acesta este fratele Waldrop și sora Waldrop stând acolo. Acum, aceea este cam tot așa de departe ca...și fratele Borders. Acum, cam asta este.

³⁰⁵ Acum, eu vă spun numele lor. Acum, dacă voi care mă cunoașteți astfel, nu vă rugați. Înțelegeți? Rugați-vă pentru mine. Înțelegeți?

³⁰⁶ Dar eu vreau ca voi care nu mă cunoașteți și știți că eu nu vă cunosc, eu vreau ca voi să spuneți în inima voastră: „Doamne Isuse, eu am auzit că s-a vorbit despre asta. Am auzit acest slujitor în seara asta că a citit asta din biblie. Am auzit acele mărturii și am auzit la fel, știți, că aceasta s-a întâmplat de diverse ori. Suntem noi atât de aproape de sfârșit, Doamne? Suntem noi atât de aproape?”

³⁰⁷ Amintiți-vă, când acel semn a fost făcut Sodomei, cetatea care a ars, Isus s-a referit la ea, a spus: „Așa cum a fost...” Acela a fost ultimul

semn pe care ei l-au primit înainte ca cetatea să fie distrusă. Și Isus a spus că aceea se va repeta la venirea Fiului omului.

308 Acum, voi știți că aceea este corect, cum că, Dumnezeu, Dumnezeu în trup, câți cred că a fost Dumnezeu care a vorbit cu Avraam? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.] Da. Ei bine, biblia spune: „Elohim,” astfel, că acela este marele Creator al cerurilor și pământului, Cel atot-suficient. El era.

309 Cum arăta El? El era în trup uman, a stat acolo și a mâncat carne de vițel și a băut lapte de vacă și apoi a putut să dispară din vedere. „Te voi vizita potrivit cu timpul pe care ți l-am promis.” Vedeți? I-a spus pe nume. Și cu spatele Lui întors, a spus: „Unde este Sara?”

A spus: „Este în cort în spatele Tău.”

A spus: „Eu te voi vizita potrivit cu timpul vieții.

310 Și Sara a spus...[Fratele Branham face un gest în liniște-Ed]...În spate în cort.

311 El a spus: „De ce a râs Sara?” Amintiți-vă, biblia a spus că ea era în cort în spatele Lui. A spus: „De ce a râs Sara?”

Sara a spus: „N-am râs.”

A spus: „Ba da, ai râs.” Vedeți? Corect.

312 Un Bărbat stând acolo, Dumnezeu reprezentându-se pe Sine Însuși în trup uman. Isus a spus că va fi același lucru la venirea Fiului omului: Dumnezeu în biserica Lui, tu, eu, reprezentându-se pe Sine Însuși. Acum, acolo era o femeie mică...

313 Când Dumnezeu era în Cristos, El a avut Duhul în plinătate. El era Dumnezeu. Eu sunt doar unul din slujitorii Lui și voi sunteți doar unul din slujitorii Lui. Noi avem Duhul cu măsură. El Îl avea fără măsură. „În El a locuit plinătatea Dumnezeirii trupește.” În mine este doar un dar mic și în tine un dar de la El. Dar nu contează cât este el de mic, este același Duh.

314 Acum, dacă acela este Duhul lui Dumnezeu, El va face lucrările lui Dumnezeu. Acum, voi rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, o femeie mică a atins odată haina Lui.” Și noi spunem...

315 Chiar aici în Noul Testament, el a spus în Evrei, el a spus: „El este un Mare Preot chiar acum, care poate fi atins prin simțurile infirmităților noastre.” Câți știu că aceea este biblia? Spuneți: „Amin.” [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.] Sigur. Ei bine, aceea trebuie să fie adevărat.

³¹⁶ Ei bine, dacă El este același ieri, azi și-n veci, cum vă va răspunde El? La fel cum El a făcut ieri, dacă El este același azi.

³¹⁷ Acum, rugați-vă și spuneți. „Doamne Isuse, lasă-mă să ating haina Ta. Și apoi, Tu îi dai fratelui Branham un dar mic să ne încurajezi. Și el nu mă cunoaște. (Eu stau departe aici; și aici; și jos aici; și oriunde stau...) El nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști. Și lasă-mă să văd mărețul Tău Duh, Doamne. Nu ca și cum eu trebuie să fac asta, ci doar să m-ajute, să mă încurajeze și pe restul din ei, pentru că noi am citit Cuvântul. Lasă-mă să ating haina Ta, atunci Tu vorbește-mi direct înapoi. Lasă-mă să fiu folosit în seara aceasta, Doamne, pentru acel scop. Aceea va arăta întregii audiențe că Tu încă ești viu.” Ar fi aceea minunat dacă El ar face aceea?

³¹⁸ Acum, voi doar rugați-vă în vreun fel, voi înșivă, în liniște. Spuneți, „Doamne, lasă-mă să ating haina Ta.” Eu mă voi preda pe mine însumi Duhului și apoi fie ca Duhul Sfânt să facă restul. Pentru că, acum, eu am vorbit, am depus mărturie, dar eu nu pot face mai mult acum. Eu sunt la sfârșitul drumului meu.

³¹⁹ Eu doar umăresc audiența, să văd dacă eu...eu trebuie s-o văd, voi știți. Voi înțelegeți aceea.

³²⁰ În spate, la stânga mea. Departe în spate, cam pe la mijloc, departe în spatele clădirii este o femeie care se roagă. Ea urmează să moară dacă Dumnezeu n-o ajută. Ea are cancer și cancerul este la sânul ei. Oh, fie ca ea să nu piardă asta!

Ajută-mă, o, Doamne!

Soră, dacă tu vei crede! Oh, vai! Ea o va pierde.

Doamne Isuse, ajută-ne, noi ne rugăm.

³²¹ Mary May. Acolo ești! Suntem noi străini unul altuia? Eu nu te cunosc. Tu nu mă cunoști. Este aceea starea și tot ceea ce am spus a fost adevărat? Atunci, crede. Aceea se va sfârși. Amin.

³²² Acum, de la întunericul care a fost peste ea, este lumină. Doar tot atât de sigur ca acel băiat, epilepsia a stat departe de la el. Același Dumnezeu, Cel ce a fost sus în pădurea din nord, este același Dumnezeu aici. Doar continuă să crezi. Amin. „Dacă tu poți crede!”

³²³ Aici Asta este peste o femeie care stă aici în fața mea. Ea are ceva greșit în spatele ei. Este un disc ieșit, în spatele ei. Ea... nu este de aici. Ea este din Montana. Numele ei este domnișoara Stubbs. Ridică-te, primește-ți vindecarea în Numele lui Isus Cristos.

Tu nu trebuie să presezi. Relaxează-te.

³²⁴ Acest ins mare care stă aici, privindu-mă, făcând astfel. Crede. Te vei face bine. Ai o problemă de nervi. Dacă tu crezi, Dumnezeu te va face bine.

³²⁵ Doamna cu necaz femeiesc. Crede și tu poți să fii bine. Du-te înapoi acasă și ai credință în Dumnezeu. De ce am spus eu să te duci înapoi acasă? Tu trebuia să mergi înapoi în New Mexico, să ajungi acolo, domnul și doamna Watkins. Acum, voi știți că eu nu vă cunosc. Amin.

³²⁶ Doamna chiar în spatele vostru, cu ulcer la picior, domnișoara Brown. Vei crede că Dumnezeu te va vindeca? Tu arăți atât de interesată. Acum, tu știi că eu nu te-am văzut în viața mea. La piciorul stâng. Acum, crede cu toată inima ta, tu te vei face bine.

³²⁷ Doamna care încearcă să se miște și are artrită. Aceea o leagă pe ea, rău. Doamnă Fairhead, crede cu toată inima ta și tu te vei face bine. Acum, tu știi că eu nu te-am văzut în viața mea. Aceea, oh...(Sora spune, „...vindecată înainte. Eu am fost vindecată mai înainte și eu știu că El mă va vindeca.”-Ed.)Amin. Da.

³²⁸ Credeți voi cu toată inima acum? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed.]Acum,ce va face El? „El va lua lucrurile pe care Eu vi le-am spus și vi le va arăta. Și apoi El vă va arăta lucruri care vor veni.” Vedeți ceea ce vreau să spun? [„Amin.”] Îl credeți pe El?[Amin.]

Acum, haideți să ne plecăm capetele din nou.

³²⁹ Acum, voi care știți că dacă voi ați trece din aceasta viață în seara asta, că voi ați fi...nu ați fi...voi ați trece, voi nu sunteți născuți din nou. „Dacă un om nu se naște din nou, el nici măcar nu poate vedea Împărăția.” De ce nu veniți voi chiar aici? Stați aici și lăsați-ne să ne rugăm pentru voi, chiar aici, doar un minut? Vreți să veniți chiar acum în Prezența acestui Duh?

³³⁰ Voi nu veți vedea niciodată întâmplându-se nimic mai mareț până când voi veți vedea Venirea Domnului. Acum, doar amintiți-vă. Sigur eu știu despre ceea ce vorbesc sau El nu ar fi acordat slujba. Nu lăsați să treacă asta pe lângă voi acum. Sunteți sinceri?

³³¹ Ați vrea să veniți? Dacă nu, atunci, asta stă între voi și Dumnezeu. Eu sunt nevinovat. Eu sunt curat de tot sângele pentru că eu v-am spus vouă Adevărul. V-am predicat Cuvântul. V-am spus ceea ce El a fost. Și El, când El a venit, El a dovedit ceea ce El era atunci și El mă lasă să dovedesc ceea ce El este acum. El este același cum a fost El atunci. Credeți voi asta? [Adunarea spune: „Amin.”-Ed].

332 Apoi, câți sunt aici înăuntru, atunci câți sunt aici care sunt bolnavi? Ridicați-vă mâinile.

333 Acum puneți-vă mâinile voastre unul peste celălalt și să ne rugăm rugăciunea de credință pentru voi.

334 Acum, eu vreau să vă întreb ceva, în liniște. Dacă Dumnezeu... dacă Dumnezeu poate veni și să facă acel miracol! Un miracol este ceva ce nu poate fi explicat. Acum, dacă voi doriți să-i întrebați pe acești oameni din jur, mergeți și întrebați-i oricând, oriunde. Vedeți? Doar amintiți-vă, este Dumnezeu. Acestea aici sunt doar viziuni amatoare. Cine, cine, ce face aceea? Sunteți voi, voi înșivă. Voi sunteți cei ce faceți aceea.

335 Vedeți, când acea femeie a atins haina Lui, El a spus: „Virtute a ieșit din Mine.” Dar când Tatăl l-a arătat despre Lazăr și El a plecat și a venit înapoi și l-a înviat pe Lazăr din morți, El niciodată n-a spus: „virtute.” Acela era Dumnezeu folosind Propriul Său dar și celălalt era o femeie folosind darul lui Dumnezeu.

336 Eu nu sunt darul lui Dumnezeu. Isus Cristos este Darul lui Dumnezeu. Este doar un dar pe care El mi l-a dat, că eu am fost născut în acel fel, cu subconștientul și conștientul (mai întâi conștientul) chiar împreună. Tu nu mergi să dormi: tu doar o vezi. Duhul Sfânt vine peste subconștient exact cum o face peste primul conștient. Dacă asta vine peste subconștientul tău, tu vei avea un vis spiritual. Asta vine peste al meu, eu nu visez. Eu doar privesc acolo și îl văd. Înțelegeți? Și noi suntem născuți, tu nu poți să te faci tu însuși ceva diferit. Voi sunteți născuți în acel fel. Vedeți? „Darurile și chemările sunt fără pocăință. Ce trebuie să facă asta? Să manifesteze pe Isus Cristos. El este același ieri, azi și-n veci.

337 Cu mâinile voastre puse unul peste celălalt, eu am încredere că voi veți pune inima voastră în grija lui Dumnezeu chiar acum: „Doamne, cercetează-mă. Am ajuns eu atât de amorțit de lucrurile lumii că eu eșuez să văd această oră măreață care trece pe-alături?”

338 Voi știți, acela este felul în care a fost întotdeauna. A trecut chiar prin biserică și ei niciodată n-au știut-o. Aceea este istoria. N-o lăsați să treacă, prieteni, să vedeți un cuvânt dovedit, iarăși și iarăși, să vedeți Cuvântul lui Dumnezeu manifestat și chiar Persoana lui Isus Cristos să vină chiar printre acest popor și să facă exact în felul în care El a făcut mai înainte.

³³⁹ Tată ceresc, eu simt acum, Doamne, că Cuvântul Tău a fost citit. Mărturia a fost dată. Duhul Sfânt a coborât și a adevărit acel Cuvânt și mărturia. Acum, este în mâinile oamenilor, Doamne. Stă în poala lor. Nu este nimic altceva ce eu știu să spun. Și eu nu știu despre nimic altceva. Tu ai scris în Cuvântul Tău, că Tu vei face, pentru că Tu deja i-ai vindecat. Asta este doar să-i faci pe ei să creadă asta. Și Tu făcând un lucru ca acesta și cum putem noi să ne mai îndoim? Cum am putea noi să-i permitem lui Satan să ne mai amortească conștiința noastră?

³⁴⁰ Satan, eu pronunț această vindecare peste acești oameni și-ți spun: „Eu îți poruncesc, în Numele Domnului Isus Cristos, ieși afară de aici. Ieși afară, în Numele lui Isus Cristos și lasă acest popor să meargă.”

³⁴¹ Acum dacă voi Îl credeți ridicați-vă în picioare, Voi credeți? [Adunarea spune Amin. Ed.] Ridicați-vă în picioare atunci și dați-i laudă lui Dumnezeu. Ridicați-vă și credeți-o. Nu vă mai îndoiiți.

³⁴² În Numele lui Isus Cristos, lăsați Duhul Sfânt să vă aducă bucurie, putere, viață de înviere acestui popor, Doamne.

³⁴³ Dați-I laude acum și binecuvântați Numele lui Sfânt. Noi Îl iubim. Noi Îl slăvim. Noi Îl adorăm, pe Cel fără pereche, Cel Etern, Fiul Dumnezeului Viu. În Numele Lui, primiți-I. El este aici. Amin.